

له چاپکراوه کانی کوژی زانیاری کورد



# مه لا محمدی خاکی

ئهندامی کارا : شیخ محهمهدی خال

له بهرگی شه شه می گوڤاری کوژی زانیاری کورد دهرهینراوه

**منتدی اقرأ الثقافی**

**WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM**

چاپخانه ی کوژی زانیاری کورد

بهغدای ۱۹۷۸ -

یۆدابه‌زاندنی جۆرمها کتیب: سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەڕەي دانلود کتایبهای مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

[www.iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)



[www.iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)

للكتيب ( کوردی ، عربی ، فارسی )

# مهلا محمدي خاكي

نهندامي كارا : شېخ محمدهدي خال

مهلا خاكي ناوي محمدهدي كورزي نهحمده و خهلقى دېي ( نهحمده بژنده ) په له شاره زور • له سالي ۱۲۵۵ ي ه له دايك بووه و ، له سالي ۱۳۲۶ ي ه به نه خوشت زه حيرت كوچي دوايت كردووه •

له هوت ساليده دېستي كردووه به خوښدن تا قورغان و چنډ كښيكي فارسي و سهره تايت خوښدووه ، نجا هاتووه ته سليمني لاي مهلا محمدهدي مهوئ و چنډ مهلايه كي تر خوښدويه تي ، له پاشا چووه بو سته خوښدني ته واو كردووه • له دواييدا گه زاوه ته وه بو سليمني • وا دهرغه كوئ كه مزگه وټيكي دهست نه كه وتووه تا به عيما يا به موده زريس له سهرى دانيس • له بهرغه وه هر له مالي خويا بووه • خاتوشي نه بووه ، بهلكو هر ماوهي له ماليكا بووه به كړئ • نجا بوئه وهي بژي ، قوتايت زاگرتووه و دهرسي فارسي و كښي سهره تايت پي وتون ، وهك مهلا محمدي بيخود و شېخ سلام و مهلا محمديني خواجه نه فندئ و مهلا حه مه سعيدي كورزي حاجي مهلا نهحمدهدي ديلازهي و مهلا خاليدى مهوئ و حاجي مهلا عارفي مستو و گه ليكي تر • زور تريني قوتايتي به كاني له پاشا بوون به شاعر • وادياره كه له گه دهرس پي وتيانا دهستكاري ههست و بيريشي كردوون و نهوانيش ئيلهامي شيعريان له وهرگرتووه •

له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا خاکجی زۆر خه‌تخۆش بووه و له‌ هه‌ندێ مالا قه‌تعه‌ی جوانی ده‌ست تۆسی ئه‌ه‌وم دیوه وه‌ك مالی حاجی عه‌زیزی ئاغال و چه‌ند كه‌سیكی تر كه‌ زه‌ركه‌ت كارێ كردبۆن و له‌ شۆشه‌ی گرتبۆن • وادیاره‌ یا به‌ پاره‌ بۆی تۆسیون یا به‌ دیاری بۆی ناردۆن و ئه‌وانیش وه‌رامیان به‌ باشی داوه‌ته‌وه‌ •

ئه‌م شاعیره‌ ده‌مێ دراوسێی مزگه‌وتی مفتی بووه و ده‌مێ دراوسێی مزگه‌وتی ئیمه‌ بووه • له‌دوايشدا له‌ مالی مه‌لا برایمی چایچیدا بووه كه‌ باوكی حاجی ئه‌حمه‌دی مه‌شه‌ور به‌ حاجی ئه‌حه‌ زه‌شه‌ و له‌وێ مردووه‌ • خه‌زانه‌كه‌ی پیرۆزه‌ی كچی ئه‌حمه‌د بووه كه‌ خوشکی مه‌لا برایمی چایچی و پۆری حاجی ئه‌حمه‌د بووه‌ •

مه‌لا خاکجی زۆر هاوچۆی باوكم و باپیرمی كردووه‌ • ته‌نانه‌ت كه‌ من له‌دايك بۆم له‌ ساڵی ۱۹۰۴ ی م - ۱۳۲۲ ی هـ به‌ سێ شیعری فارسی میژۆی بۆ داناوم و له‌ پستی دیوانه‌كه‌ی خۆی به‌ ده‌ست تۆسی خۆی تۆسیوتی ، ده‌لێ :

به‌ چشمان خیالم دوش در خواب  
یکی شیرین پسر خوش مه‌وشی بود  
به‌ باغ نیکنامی و نکویی  
محمد نام سرو سرکشی بود  
عیار نقد تاریخش بجستم  
محک گفت آزمودم ( بی‌غشی ) بود

هـ ۱۳۲۲

دوای مردنی مه‌لا خاکجی ژنه‌كه‌ی دیوانه‌كه‌ی ناردووه‌ بۆ باوكم كه‌ ئیستا لای منه‌ •

ئه‌م زانایه‌ شاعیرێكی به‌هره‌مه‌ند بووه له‌ كوردی و فارسیدا • زۆرترین شیعره‌كانی به‌ فارسیه‌ • به‌لام چه‌كامه‌یه‌كی ۱۶۹ شیعری هه‌یه‌

به کوردی له باسی پیغه مبه‌ر و هاوژیکانیا (چه کامه به قه‌سیده‌یه‌ک ئه‌لین که له هه‌ژده شیع‌ر زیاتر بێ ، هه‌روه‌ک چامه به قه‌سیده‌یه‌ک ئه‌لین که له هه‌فده شیع‌ر تینه‌په‌زیییت ) • ئنجا ئه‌م چه کامه‌ی خاکی به پیتی ئه‌لین : چه کامه‌ی تۆر که به ئاسمانی زه‌وان بێژی‌یه‌وه ئه‌دره‌وشیته‌وه ، ئه‌م چه کامه‌یه‌وه که چه کامه‌ی « بژده » باسی پیغه مبه‌ر و موعجیزاتی و معراجی ئه‌کات له‌گه‌ڵ باسیکی زۆژی قیامه‌ت و شه‌فاعه‌تیا • دوای ئه‌وه ئنجا باسیکی هاوژیکانی پیغه مبه‌ر ئه‌کات نه‌خوازه‌لا چوار یاری پایه‌به‌رزی • بێ گومانم هه‌ر که‌سیک به وردی بیخوینیت‌ه‌وه ، تی‌ئه‌گات که خاکی شاعیریکی زۆر ورد و سنعه‌تکار بووه ، وه بژوا ئه‌هینیت که چه کامه‌ی تۆر له چه کامه‌ی « بژده‌ی بویصیری » که‌تر نی‌یه‌ ئه‌گه‌ر زیاتر نه‌ییت •

حاجی محمەدی سه‌لته که به‌خزمه‌ت خاکی گه‌شتووه گه‌لیکی نه‌م چه کامه‌یه‌ له‌به‌ربووه ، وه هه‌مۆ جارێک ناوی چه کامه‌که‌ی هه‌ر به‌غه‌زه‌ل بژدوووه ، زۆژیکی شاعیری به‌ناوبانگ ئه‌حمه‌د به‌گی صاحب‌قزاق که ئه‌م چه کامه‌یه‌ی له‌وه‌پیش نه‌یستووه - ئه‌چیته‌ سه‌ر دۆکانه‌که‌ی حاجی محمەد و پیتی ئه‌لین حاجی هاتۆم چه کامه‌که‌ی خاکیم بۆ بیخوینیت‌ه‌وه ، ئه‌ویش ئه‌لێ : غه‌زه‌لی تۆر ئه‌فه‌رمۆیت ؟ ئه‌میش ئه‌لێ : به‌لێ • ئه‌ویش ده‌ست‌ئه‌کا به‌ خوینده‌وه‌ی ، ده‌پانزه‌ شیع‌ریکی بۆ لێ ئه‌خوینیت‌ه‌وه • له‌پاشا ئه‌حمه‌د به‌گ ئه‌لێ : حاجی تۆ غه‌زه‌لت له‌به‌ر کژدوووه ، به‌لام ئه‌مه‌ شیرداخه •

واده‌ر ئه‌که‌وی خاکی که ئه‌م چه کامه‌یه‌ی تۆسیوه وینه‌یه‌کی ناردوووه بۆ خوالی خوش‌بوو مه‌لا محمەدی مه‌حوێ • ئه‌ویش که ئه‌خوینیت‌ه‌وه زۆری بێ جوان ئه‌بێ و به‌م دۆ شیع‌ره فارسی‌یه‌ په‌سه‌ندی ئه‌کات ، ئه‌لێ :

ز خاك طينت ( خاکی ) بحكم طبع روان  
چو سر زد این گل و سرین و سنبل و ریحان  
هرآنکه دید به دیده ( جزاك خیراً ) گفت  
شنید هر که به ( احسنت ) وا گشاد زبان

ئەم جوړه چه کامانه له باسی پیڅه مېهرا که و تراون هه ربه که ی بۆ  
ئاواتیک و تراوه که بیته دت ، وهک چه کامه که ی ( برده ) که شه ره فوددین  
محهمه دی بو وه سیرت و تویه تی بۆ ئه وه ی که چاک بیته وه له وه نه خوشی  
شه پله ( شلل ) یه ی که لپی داوه وه په کی هه ستان و دانیشتنی خستوه ،  
کاتیک که چه کامه که ته واو ئه کات شه و به خزمهت پیڅه مېهرا ئه گات وه  
چه کامه که ی بۆ ئه خوینتیه وه ، وه پیڅه مېهرا زوری پې خوش ئه ییت ، وه  
دهستی پېرۆزی به سر هه مو ئه ندای شه ره فوددیندا ئه هینت ، وه له  
خه وه که یا چاک ئه بیته وه ، که له گه ل خه به ری ئه بیته وه خیرا  
هه ل ئه سیتته پیان که ته ماشا ئه کات وا به راستی چاک بو وه ته وه .  
مهلا خاکی ئەم چه کامه ی که وتوو ، بۆ ئاواتیکی دنیای نه وتوو ،  
به لکو بۆ ئاواتی زۆزی دوا یی وتوو که پیڅه مېهرا شه فاعه تخوازی یی تاخوا  
له گوناھی خوش یی وهک خوی له چه کامه که یا داوا ی کردوو ئه لئ :

زجای تاجی شه فاعه تیه ئه گهر هه ر سهر به سهودا یی  
منی عاسی ئومیدیکم ئه گهر یی هه ر گونا هانه  
سوها یی یی به هام عه زمه حوزوری حه زره تی زۆ ییم  
دیاری نادیارتی حه سبی حالی نادیارانه  
گه دا دیاری ئه با بۆ شا ، وه لیکین که م به فیکری زۆر  
قه بۆل قهرمو که ریمانه له من دیاری قه قیرانه  
ئهبی ( خاکی ) ئه تو خۆت چت و دیاری تو ئه بی چت یی  
له بۆ شاه ی عه رهب هه رگیز نه لیبیت ئەم شیعره کوردانه  
مه گهر شاه ی زوسول ، هادی سوبول ، سه رخیلی جومله و کول  
به ئیحسانی بکا ته حسین بلت وهک شیعری حه سسانه



وادیاره که مه‌لا خاکیش وه‌ک شیخی بووه‌یسیری ئاواته‌که‌ی  
گیرابویی •

حاجت محمەدی سه‌لته له سلیمانێ بۆی گیرامه‌وه وتی دوا‌ی مردنی  
خاکت به‌ماوه‌یه‌ک حاجت عەزیزی قەفتان مه‌ولودێکی کرد زۆر که‌سی  
بانگ کردبو • له‌ناو ئه‌وانه‌دا مه‌لا حه‌مه‌سوری خانه‌قا و مه‌لا حسینی  
سه‌بیلچی‌شیان تیا‌بو که ده‌نگیان خوش بو ، وه‌ شیعیان به‌ تقام  
ئه‌خوێنده‌وه — ئه‌م دوانه ده‌ستیان کرد به‌ خوێنده‌وه‌ی چه‌کامه‌ی نۆر ،  
دانیشتوان زۆریان پێ خوش بو • ئنجا له‌ به‌رئه‌وه‌ی که مه‌لا حه‌مه‌سۆر زۆر  
هاتو‌چۆی مه‌لا خاکت ئه‌کرد لێیان پرسیت خاکیت دێ له‌ کاتی مردنیا ؟ ئه‌ویش  
وتی : به‌لێ له‌ پێش مردنیا به‌ دۆ زۆر چۆم بۆ‌لای ئه‌حوال‌پرسیم کرد ، وتی :  
زۆر چاکم ، وتم : هیچ نامانگوری‌یه‌کت نی‌یه ؟ وتی : من و نامانگوری  
دوا‌ی ئه‌وه‌ی که پێغه‌مبه‌ر چه‌کامه‌که‌ی لێ وه‌رگرتم ؟ وتم : چۆن ؟ وتی :  
دوێ‌شه‌و به‌ خزمه‌تی گه‌یشتم فه‌رموی : خاکت ! چه‌کامه‌که‌تم پێ‌گه‌یشتم •  
دوا‌ی ئه‌وه به‌ شه‌وو‌زۆژێک کۆچی دوا‌پێ کرد ، وه‌ له‌ گردی ناوه‌‌زاست که  
مه‌شه‌وره به‌ گردی (عافوان) بێژرا ، وه‌ به‌ میهره‌بانی خوا شاد و دلشاد بو •

حاجت ئه‌حمەدی مه‌لا برا‌یم بۆی گیرامه‌وه وتی که مه‌لا خاکت  
که‌وته‌گیانه‌لا و خێرا زه‌حمه‌خانی دایکی حاجت سه‌عیدی فه‌قی مه‌حمۆد  
ده‌ستی کرد به‌ یاسین خوێندنی به‌ ده‌نگی به‌رز ، زه‌حمه‌خانی‌ش ده‌نگی زۆر  
خوش بو • له‌ به‌رئه‌وه مه‌لا خاکت چاوی هه‌لبێژی و پیتی‌وت : به‌ ئاهیه‌سته  
بخوێنه تا‌گویتی له‌ ده‌نگی نه‌بی چونکه‌ بۆ‌ پیاو حه‌رامه‌ گوێ له‌ ده‌نگی  
ئافره‌ت بگرێ •

جا له‌ به‌رئه‌وه‌ی که ئه‌م چه‌کامه‌یه تانیستا له‌ چاپ‌نه‌دراوه ، وه‌ که‌م که‌س

دیوتی ، له‌گه‌ل‌ئوه‌شا که زۆر گران و پیچراوه‌یه ، وه‌ ئاماژه «ئیشاره» ی زۆری تیا به‌ بۆ زۆر له‌ ئایه‌تی قورئان و فهرموده‌ی پیغمبه‌ر و به‌سه‌رهاتی می‌زۆیج ، جگه‌ له‌وه‌ که پژه له‌ سنعه‌تی زه‌وانبێژی «به‌لاغه» ، وه‌ ئه‌مانه به‌ بێ‌ژاڤه «شهرح» نازارن ، به‌ پێویستم زانی که به‌ یارمه‌تی خوا ژاڤه‌ی بکه‌م .

ئه‌م چه‌کامه‌یه‌ که هاته‌مه‌ سه‌ر ژاڤه‌کردنی نوسخه‌یه‌کی ترم ده‌ست‌که‌وت به‌ ده‌ست‌توسی شیخ محهمه‌دی مه‌حووی که ئه‌ویش له‌به‌ر نوسخه‌یه‌کی تۆسیوه‌ته‌وه‌ که به‌ ده‌ست‌توسی مه‌لا خاکی تۆسراوه‌ ، وه‌ لای کتیب‌فروش مه‌حمود خاکی بووه‌ ، له‌پاشا که‌وتوووه‌ ته‌ لای کاکی فلاح ، وه‌ له‌لای ئه‌و له‌گه‌ل کتیبه‌کانی خۆیدا ستاوه‌ ، واده‌رئه‌که‌ووی که ئه‌و نوسخه‌یه‌ مه‌لا خاکی خۆی دوا‌ی نوسخه‌که‌ی لای من به‌ ماوه‌یه‌ک تۆسیوه‌ته‌وه‌ ، وه‌ دوا‌زه‌ شیعری لێ زیاد کردوووه‌ که له‌ نوسخه‌که‌ی لای من نین ، له‌کاتی ژاڤه‌کردنیا ئه‌و دوا‌زه‌ شیعره‌ نیشان ئه‌ده‌ین ، له‌به‌رئه‌وه‌ نوسخه‌که‌ی لای خۆم دانا به‌ نوسخه‌ی ژماره‌ ( ۱ ) وه‌ نوسخه‌که‌ی ترم دانا به‌ ژماره‌ ( ۲ ) .

ئه‌مه‌ چه‌کامه‌که‌یه‌ که ژاڤه‌ی ئه‌که‌ین :

بیارینێ خودا بارانی هه‌رچت فه‌یز و ئیحسانه  
له‌سه‌ر ئه‌و باعیشی خه‌لق و گوزیده‌ی جهمعی ئه‌کوانه (۱)

(۱) ئه‌و باعیشی خه‌لقه‌ : واته‌ له‌سه‌ر ئه‌و پیغمبه‌ره‌ی که هۆی هاته‌نه‌ جیهانی ئاده‌می‌یه‌ ، واته‌ مه‌به‌ست له‌ دروست‌کردنی ئاده‌م‌ج هاته‌ندێج‌ چه‌زهره‌تی موحه‌ممه‌ده « درۆدی خوا‌ی لێ بێ » . گوزیده‌ : ته‌یه‌کی فارسی‌یه‌ به‌مانا هه‌لبژارده‌ . ئه‌کوان : جهمعی که‌ونی به‌مه‌عنا بۆنه‌وه‌ره‌ ، واته‌ چه‌زهره‌تی موحه‌ممه‌د هه‌لبژارده‌ی هه‌مۆ بۆنه‌وه‌ره‌ ، وه‌ خوا له‌ هه‌مۆ بۆنه‌وه‌را ئه‌وی هه‌لبژاردوووه‌ بۆئه‌وه‌ی که بیکا به‌ دواترینی



دهمی سوبچی ئەزەل داکا ، هەتا شامی ئەبەد بژۆی  
 بە یەك تاو بێ ئەكو تاوتاو ، وەكو تاوی بەهارانە (۲)  
 بە سۆزە ی ئەونەسیمی گۆل شەمیمی لوتفەو داکا  
 نەسیمی نەسبەتی حەق دانەبێکی کا بە سەد دانە (۳)  
 لە لالە ی زۆی خۆی و سەبزی سەحابە ی ژالە سا پرۆی  
 هەزاری وەك من و تو بین هەزاری ئەو گولستانە (۴)  
 بە ئەبجد (طا) تۆو (ها) پێنج و پێنج و تۆ دەکا چواردە  
 بە (طە) حەق نەدای کردی کە یەعنی بەدری تابانە (۵)

پێغەمبەران ، وە زنجیری هەمو پێغەمبەران ی داکوژین ، وە  
 نامەبەکی عیلمی وای بۆ بنێری - وەك قورئان بێ - کە تا زۆرگار  
 پیشکەوی و نەینێ بۆنەوەر بەزۆریتەو موعجیزە ی ئەو باشتر  
 دەربکەوی .

(۲) ئەزەل : نەبزانەوێهە لە سەرەتاو ، واتە هەر بۆی ، وە هەرگیز  
 سەرەتای نەبۆی . ئەبەد : نەبزانەوێهە لە دوایدا ، واتە هەر بێنی و  
 بزانەوێ نەبێ . وەكو تاوی بەهارانە : میسالی بارانی تاوتاو ، واتە  
 بارانی زەحمەتەکە تاوتاو نەبێ بەمژەنگە تاوی بباری و تاوی نەباری  
 وەك بارانی بەهار ، بەلکو هەمیشە ی بێ .

(۳) سۆزە : کزەبای سۆك . نەسیم : بایەکی نەرم و شلە کە دار و درەخت  
 نەجۆلێنیتەو . ئەونەسیم : نەسیمی تازە و نوێ . گۆل شەمیم : بۆنی  
 گۆل ، واتە : ئەو بارانی زەحمەتە داکات بە شەشینی نەسیم و بۆنی  
 عەتر و عەبیری لوتف و میهرەبانی یەو ، وە ئەو لوتف و میهرەبانی یە  
 هەمو دانەبەکی ئەو بارانە بکات بە سەد دانە .

(۴) لالە : گولالە سۆرە . ژالە : شەونم . سا : وەك دانە ی شەونم ، وەك  
 ئەلێت : خۆتاسا . هوزار : بلب . واتە ئەو بارانی زەحمەتە بباری  
 بەسەر گولالە سۆرە ی زۆخساری پێغەمبەر و سەوزە ی یاران و  
 هاوژیکانیا بە وێنە ی شەونم .

(۵) ئەبجد : یەكەمین ئەو وتانە یە کە هەر بیست و هەشت پتەکە ی  
 عەرەبی یان تیا کۆبوووەتەو ، کە ئەوانەش ئەمانەن : ابجد ، هوز ، حطی ،  
 کلن ، سعفس ، قرشت ، ئخذ ، ضظغ . ئنجا بۆچی ئەم پیتانە وا

سهد و بیست و چوار ئەلفن ئەبج ، ئەجمن هەمۆ ، میهر او  
 زەکا پەیدا ، سوها گوم ما ، ئەما جیی ئەم بخۆر مانە (٦)  
 ئەگەرچی ئەنیا جومله چرای پەروانە ی ئەجبان  
 هەمۆ پەروانە ی ئەو شەمعەن ، هەر ئەو شەمعە شەبوستانە (٧)

کۆکراونەتەو ، لەبەر حیسابی جومەل که هەر له دانانی میژۆدا  
 بەکار دێنرێن ، وه ژێزکراون بەپیتی ژمارە ی تاکان «آحاد» و دەیان  
 «عشرات» و سەدان «مئات» و هەزاران «الوف» .

(٦) ئەلف : و تەیه کی عەرەبی به مانا هەزار . نهج : پێغه مبهەر . واته :  
 ئەنیا له ئاده مه وه تا خاتەم که موحه ممه ده سهد و بیست و چوار  
 هەزارن . میهر : ژۆژیکه که به ئاسمانه وه به . ئەو : واته پێغه مبهەر .  
 ئەم و تەیه له خوێندنه ودا لهبەر وه زنی شیعر (میهره و) ئەخوێنرێتەوه .  
 زەکا : ژۆژیکه که به ئاسمانه وه به . سوها : ئەستیره یه کی زۆر  
 بچکولانه به له تەنیشت ئەستیره ی حهوتەمی حهوتەوانه وه به له سهری  
 لای خوارۆی ، چاوی تیزی پێ تاقی ئەکرێتەوه . واته خوا له سهره تایی  
 جیهانه وه تا ئەمژۆ سهد و بیست و چوار هەزار پێغه مبهری ناردووه  
 بۆ سهر ئاده می که ئەمانه هەمۆ وه ئەستیره وان ، دواترینیان نهج  
 که وهک ژۆژ وایه ، که ئەویش ههلات ئیتر ئەستیره نابینرێن چ جای  
 ئەستیره ی سوها .

(٧) جومله : هەمۆ . پەروانە : ئەو پەڕۆلانەن که به شەو دەوری چرای  
 ئەدەن و بەدەوریا ئەسۆژێنەوه . چرای پەروانە ی ئەجبان . واته :  
 کانی خۆی پێغه مبهره کانی پێش ئیسلام هەمۆ چرای بۆ ئەو که سانه ی  
 که بزوایان پێ هیناون له ئوممه ته کانی خۆیان ، وه ئەوانیش وهک پەروانە  
 بەدەوری ئەمانا سۆژاونەتەوه ، وه سهری خۆیان داناو له ژێ یانا ،  
 ئەمژۆ ئەو پێغه مبه رانه خۆیان وهک پەروانە وان بۆ ئەم پێغه مبه ره  
 گه وریه که وهک چرای داگیرساوه بۆ ژۆناک کردنه وه ی ژێی خوشی و  
 خوشبه ختی هەردۆ جیهان بۆ هەمۆ ئاده می . هەر ئەو شەمعە  
 شەبوستانە : واته ئیستا هەر ئەم پێغه مبه ره یه چرای تاریکستانی هەردۆ  
 جیهان .

نه گهرچې هر نه ییښ به درې دهیجوری زه مانې بو  
له کن ئیشراقی نهو شه مسه مه هه گهر ماهی که نغانه (۸)  
نه گهرچې جومله پیش که وتن له پاشا (شا) که پیشیان که وت  
له دوری شه معی زوخساری گزان مانه ندی په روانه (۹)  
همو حلقه به گوشن و غاشیه به ردوشی نهو شاهن  
نه گهر عیسای کوری مریه م ، وه گهر موسایی عیرانه (۱۰)

(۸) به در : مانگی چورده . دهیجور : شهوی تاریکی نه موسته چاو .  
ئیشراق : هلاتنی زوژ . شه مس : زوژیکه که به ناسمانه وهی . مه بهس  
لهو زوژه پیغمبه ری ئیسلامه . ماهی که نغان : هزره تی یوسفی کوری  
به عقوبه که زور جوان بووه . وانه : زوژ ناوچه وانی پیغمبه ر که  
دهر که وت همو پیغمبه ره کانی تر له گهل هزره تی یوسفا بون به مانگی  
به کشه وه و ون بون له زوناکیی نهما .

(۹) وانه : نه م پیغمبه رانه هه ریبه که له کاتی خویدا هات و پیش که لی خوی  
که وت به چرای زانین و زانیاری به وه . له پاشا که هزره تی موحه مده  
هات و پیش همو پیغمبه ران که وت ، نهوان وانه زوحنانی به بیان  
همو وهک په روانه دهوریان دا و دوی که وتن .

(۱۰) غاشیه : به کالایه که نهوتری که له سهر همو کالایه کی تره وه پوشری ،  
وهک عبا و پهچه و شتی تری وا . دوش : وته به کی فارسی به به معنا  
شانه . غاشیه به ردوش : وانه پیش خزمهت و عبا هه لگری نهو شاهن  
که هزره تی موحه مده .

من لام وایه به کاره یتانی «حلقه به گوش» و «غاشیه به ردوش» بو  
پیغمبه ران ناوترین چونکه جوړه سوکی به کی تیاه . به لچ منیش نه لیم  
پیغمبه ری ئیسلام شاهه نشاهی همو پیغمبه رانه ، وه له همو بان  
به پله و پایه گه وره تره ، به لام نابج پریان بووتری «حلقه به گوش» و  
«غاشیه به ردوش» . نابینیت هه رچند پیغمبه ر ناوی به کی که له  
پیغمبه ره کانی بر دېج هر به برای خوی ناوی بر دون .

(یەدی بەیزا) ی لە باخەڵ نێ ئەما شەو ، شەم چییە کەمژۆ  
ظوهوری نهییری جەبەهی زەئیسسی ئەنبیایانە (۱۱)

کەلامیان راستە هەر دۆ بۆ لە گەڵ حەق ئەحمەد و موسا  
تەفاوەتیان وەلێ ئاخر زەمین تا عەرشى زەحمانە (۱۲)

تەماشای دەعوەت و عیززی (أیتُ عندَ رَبِّی) کەن  
خودا خانە خوداوو موستەفا خواندەى سەری خوانە (۱۳)

(۱۱) یەدی بەیزا : موعجیزە یەکی حەزرەتى موسا بوو هەرچەند و یتەبیتی  
نیشانی بدات دەستی راستی کردوو بە باخەلیا ، کە دەری هیناوه  
سپج و زۆناک بوو وەك چرا ، وەك قورئان ئەفەرموی « وادْخُلْ بِنَدِكَ  
فِي جَنَّاكِ تَخْرُجْ بِنِضَاءٍ مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ » واتە : دەست بکە بە  
باخەلتا دەست دیتە دەرەوه بە سپج بە بێ هەموو جۆره نەخۆشی یەك .  
شەم : کورتەى شەمعی بەمەعنا مۆمە ، بۆ وەزنی شیعر کورت  
کراوەتەوه . کەمژۆ : کورتەى کە ئەمژۆیە . نهیر : زۆناک . واتە : با  
حەزرەتى موسا یەدی بەیزای خۆی بشاریتەوه چونکە شەو ئەما تا  
پێیست بێن بە مۆمیکى وەك دەستی سپج ئەو . ئەمژۆ کە زۆوی  
زۆناکی ناوچەوانی سەروکی هەموو پێغمەبەران هەلاتوو ، ئیتر مۆم  
چەرخیکى ما .

(۱۲) واتە : راستە کە هەردۆلا – لە حەزرەتى ئەحمەد و موسا – قسەیان  
کردوو لە گەڵ خودا ، بەلام ئەم دۆ گفتوگۆیە زۆر لەبەکەوه دۆرن وەك  
دۆرت زەوێ لە عەرشى خواوه .

(۱۳) لە کتیبى (بوخارى) دا ئەگیزیتەوه لە (ئەبۆهورەیره) ی هاوژێ پێغمەبەر  
(زەزای خواى لى بى) کە پێغمەبەر لە زەمەزانانا زۆرجار ئیواران  
زۆزۆی نەشکاندوو ، وە بێ خواردنی ئیواران و پارشێوان سەبەبى بێش  
بەزۆزۆ بوو ، وە بەم پۆنەیهوه زۆر لە هاوژیکانى چاویان لە پێغمەبەر  
کردوو ، وە زۆزۆی دۆ زۆزۆیان بە یەك گەیاندوو . پێغمەبەر کە ئەمە  
ئەزانێ جەلەوگیزێ هاوژیکانى ئەکات لەبەر زۆزۆبونى دۆ زۆزۆ لەسەر  
یەك بە بێشکاندن زۆزۆوه کەیان لە ئیواران ، وە بە بێ پارشێوکردن .  
هاوژیکانى عەزبان کرد : ئەى خۆت بۆچی دۆ زۆزۆ بەزۆزۆ ئەبێت

(اَرِنی) و (لَن تَرانی) با نه لیت و نه شه وی مَوسا  
به سائیل نادرئ ئاخر نه وی دهرخواردی میوانه (۱۴)

له سه ره یه که بِن نه وی ئیوارئ بیشکینیت و دوا ی شه و پارشیو بکه یت ؟  
فهرموی : « اِنئی ابیتْ یطعمنی ربئی و یسقینی » . واته من شه و  
رَوژ نه که مه وه ، وه خوا خواردن و خواردنه وه م نه داتی ، به عنی هیزی  
یه کیکم نه داتی که خواردینی و خواردینیته وه . ئنجا به م شیعه باسی  
ئهم مه سه له یه نه کات نه فهرموی : تماشای ئهم گه وره یچ پیغه مبه ره  
بکن که خوا ده وه تی نه کات بۆلای خوی ، خوا ئه یچ به خانه خوی و  
پیغه مبه ره ئه یچ به میوان بۆ سه ره خوانی که ره م و میهره بانئ خوی  
گه وره .

(۱۴) (اَرِنی) و (لَن تَرانی) : ئهم شیعه ئاماژه یه بۆ داستانیکی هه زره تی  
مَوسا که قورئان بۆمان ئه گیزینه وه نه فهرموی : « ولما جاءْ موسی  
لیقائنا وکلّمه رَبّه » ، قال : رَبّ اَرِنی انظرْ الَیک . قال : لَن  
ترانی « واته : کاتیک مَوسا هات (بۆ کیوی تور) له وکاته ی که بۆمان  
دانابۆ ، وه په روه ردگاری قسه ی له گه ل کرد ، مَوسا وتی : خۆتم پیشان  
بده ئه ی په روه ردگارم تا تماشای بکه م ، خوا فهرموی تو من نابینیت .  
واته هه زره تی موحه مه د له شه وی میعراجا که بانگ کرا بۆ خزمه ت  
خوا میوان بۆ ، ئه گه ر بلّین خوی دیوه له به ره نه وه بووه که میوان بووه .  
به لام هه زره تی مَوسا سوالکه ر بۆ که داوای بینینی خوی کرد . که واته  
با مَوسا به (رَبّ اَرِنی) داوای بینینی خوا نه کات ، تا به «لَن تَرانی»  
وه لام نه درئ ، چونکه نه وی به میوان نه درئ به سوالکه ر نادرئ .  
مه لا خاکج له سه ره نه وه فه لسه فه یه رَوِشتوو که به فارسی ئه لّی :

چو رسی به کوی دلبر (اَرِنی) مگو و بگنر  
که نیرزد این تمنی به جواب (لَن تَرانی)

واته : که گه یشته باره گای خۆشه ویست «اَرِنی» مه لّی و بۆ ،  
چونکه ئهم داواکردنه نه وه ناهینیت که پیت بلّین تو ئیمه نابینیت .  
به لام هه زره تی مَوسا (درودی خوی لی بِن) له سه ره نه وه فه لسه فه یه  
رَوِشتوو که ئه لّی :

چو رسی به کوی دلبر (اَرِنی) بگو و مگنر  
شنوی ز دوست حرفی وگرچه (لَن تَرانی)

واته : که گه یشته باره گای خۆشه ویست (اَرِنی) بلّی و مه رَو ،

طوفه یلی خوانی جودی ئەو و جودی هەرچی مه و جوده  
دو ( لَوْلا ) لَوْلُو و لالا فشانی زهینی ئەم خوانه (۱۵)

دهمچ نه ییق له ده مدها دهم چ لیدا دهم له دهم ئادهم  
مهشامی زی زوکامی لهم شه می زه یحانه ههیرانه (۱۶)

چونکه وته بهك ته بهیت له دۆست با ئەو وته بهش (لن ترانی) بێ .  
وتهی (نه لیت) له شیعره کهدا ژۆئه کاته (آرنی) . وتهی (ئه شنه وئ)  
ژۆئه کاته (لن ترانی) . کهواته لیره دا له ف و نه شری موره ته به هه به .  
(۱۵) دۆ لهولا : مه بهس لهم دۆ له ولایه فهرمودهی ( لَوْلَاک . . لَوْلَاکْ  
لما خَلَقْتَ الْاَفْلَاکْ ) هه به که به هه دیشی قودسج ئه گێژژێته وه ، واته  
ئه گهر تۆ نه بۆیتایه - ئەهی موحه ممه د - من ئه رز و ئاسمان دروست  
نه ئه کرد . کهواته ئەم ئاسمان و زه مینه به شه ره فی پێغه مبه ره وه  
دروست کراوه ، وه ئەم هه مچ ناز و نیعمه ته ی که له سه ر ئەم خوانه  
که و ره به دانراوه ، هه رچی لیتی بخوات طوفه بلین ، وه به سایه ی  
پێغه مبه ره وه ئه یخۆن ، وه ئەم دۆ له ولایه شاباشی لوللُو و لاله ئه که ن  
به سه ر ئەم خوانه که و ره به دا .

(۱۶) ده می به که م به مه نا کاته . ده می دۆهه م به مه نا ده میتکه که قسه ی  
لی دهر ئه چن . ده می سێهه م به مه نا هه ئاسه یه واته له کاتیکه که هه زره تی  
ئاده م هه ئاسه ی له ده ما نه بۆ ، واته له ناوه ندی ئاو و گلا بۆ ، وه هیتستا  
گیانی نه کرابۆ به به را ، چچ بلی دهر باره ی هه زره تی موحه ممه د که به کیکه  
له نه وه کانی ، کاتیک که گیانی کرا به به را ، سێ جار پۆمچ له سه ر یه ک ،  
ئنجا سه ر و چاوی هه له ینا و له و هه له دا بۆنیکێ زۆر خۆشی به سه را  
چۆ که گۆیا بۆنی نیسه ته ی پێغه مبه ری ئیسلام بووه که خوا داویتی به  
لوتیا تا گیانی ئارام بگرێ له له شیا .

پۆمین ئه گهر دوو جار بۆ ئەوه نیشانه ی ته ندروستی به بۆیه سونه ته له و  
هه لانه دا بووتری به و که سانه ی که ئه پۆمن « یَرْحَمُکَ اللهُ » وه ئه گهر  
سێ جار بۆ ئەوه نیشانه ی هه لآمته به بۆیه پیتی ئه وتری « یَسْفِیکَ اللهُ » .  
ئنجا ئاده م که سێ جار پۆمی واته به نه خۆشج هه لآمته وه هاته دنیا وه ، وه  
که سێک هه لآمته ی بێ بۆن ناکات نه خۆش نه ناخۆش ، که چچ ئاده م  
هه سته ی به بۆنی خۆشی پێغه مبه ر کرد، وه لوتی پۆ له و بۆنه ، وه که له نیو  
شیعری دۆهه ما ئه لێج : « مهشامی ذی زوکامی لهم شه می زێحانه

(تَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي) له خاتهم پرسه نهك ئادهم  
موعه لليم خاتمه و ئادهم له لای تیغلی ده بوستانه (۱۷)

غهره ز ئیسکاتی سائیل بق (قُلْ الرُّوحُ) ی جواب فهرمو  
وه گهرنجی که ی خه فحی بق جان له و ئارامی دل و جانه (۱۸)

حهیرانه . ئنجا بزانه ئه بی ئه و بۆنه تا چ ئه ندازه یه كه خوش و به تین  
بۆی .

مهعنا ی ئه م شیعره ی که لیکمان دایه وه توژیك ده رئه که وئ له و  
شیعره ی که به دوا یا دئ .

(۱۷) تَفَخْتُ فِيهِ : له سوره تی (حجر) و (ص) دا ئه فهرموئ « فاذا سَوَّيْتُهُ  
وَتَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ » . واته : که ئادهم  
دروست کرد و ژیکم خست و گیانم کرد به بهرا ، (همو) بکهون به ژودا  
بۆی ، واته سه ری بۆ دابنه وینن ، ئنجا ئه م باسه له خاتهم پرسه باست  
بۆ بکات نهك له ئادهم ، چونکه ئادهم ئاگای له و پهردانه نی به که به سه ر  
دروست کردنی خۆ یا ها تووه ، وهك پیتفه مبه ری خاتهم ئاگای لێ به تی  
به هۆی قورئانه وه ، واته خاتهم له م ژووه وه مامۆستای به راستی به ، وه  
ئادهم له چاو ئه و مانای به رمه مکه نه به .

(۱۸) نې : نا . جان : گیان . له و ئارامی : بۆ وه زنی شیعر ئه خوینر پته وه  
له و ارامی . وهك قورئان بۆ مان ئه گێژ پته وه به ئایه تی « وَيَسْأَلُونَكَ  
عَنِ الرُّوحِ » = پرسیار کراوه له پیتفه مبه ر که گیان چی به ؟ خواش پتی  
ئه فهرموئ « قُلْ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي » بلی : گیان به فهرمانی خوا به  
ئنجا شاعیر لیره دا ئه لێ : ئه م جوابه هه ر بۆ ده مکوت کردنی ئه و که سانه  
بووه که ئه م پرسیاره یان له پیتفه مبه ر کردووه ، ئه گینا پیتفه مبه ر خۆی له  
خواوه زانیو پتی که حه قیقه تی گیان چی به ؟

ئهو ی پتو یست بچ که پیتفه مبه ران بیزانن هه ر مه سائیلی دینی به له  
عه قائید و شه ر یه تی ئیسلامی ، غه یری ئه مانه وهك زانینی حه قیقه تی گیان و  
هه زاران شتی تر پتو یست نی به بۆ پیتفه مبه ران که بی یانزانن .

له « بوخاری » دا ئه فهرموئ کاتیک که پیتفه مبه ر کۆچی کرد بۆ  
مه دینه ، بینی وا له وئ تووی دار خورمای نیر ئه دن له دار خورمای  
مخ ، پیتفه مبه ر فهرموئ : ئه مه چی به ئه یکه ن ؟ وتیان له کۆنه وه ئه مه مان  
هه ر کردووه . فهرموئ : زه نگ بچ ئه گه ر واشی نه که ن هه ر به ر بگرئ .



حه‌دییسی ( لی معَ الله ) چ سیزژی بۆ له‌به‌ینا چۆ  
له‌که‌ین و به‌ینی ئهم دوانه چزانن ئهم نه‌بی‌یانه (١٩)

کولاً خه‌مر و قولی هه‌لدا ، خوراشا جۆشی دا چه‌ند سال  
موحه‌مه‌د ساغتر باده‌ی سه‌ری نه‌و خومی گه‌ردانه (٢٠)

له‌ ژۆژیکیو له‌ ژۆژی ژۆی گوهر ده‌رجی ده‌می دورجه  
مه‌خاریج مه‌تله‌عی ژۆژن هه‌مۆ یه‌ك یه‌ك جوداگانه (٢١)

ئه‌وانیش ده‌ستیان لی هه‌لکرت . سالی ئاینده دار خورماکان  
به‌ریکی وایان نه‌گرت که بخوری . ئه‌وانیش چۆن به‌ پیغه‌مبه‌ریان وت .  
ئهمیش فهرمۆی : ئیوه له‌ کاروباری دنیایدا شاره‌زاترن .

(١٩) ته‌واوی فهرموده‌که ئهمه‌یه « لی معَ الله وَ قَتْ لَا یَسْفِنِ فِیهْ تَبِیْ  
مُرْسَلْ وَلَا مَلْکْ مَقْرَبْ » واته : وه‌ختی وام هه‌یه له‌گه‌ل خودا - وه‌ک  
کاتی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی سروش بچ بۆ سه‌ر گیانی پاکی پیغه‌مبه‌ر - نه‌هیچ  
پیغه‌مبه‌ریکی خاوه‌ن نامه‌ نه‌توانی بیی به‌ هاوبه‌شم له‌و کاتانه‌دا ، وه‌ نه  
هیچ فریشته‌به‌کی باره‌گا .

(٢٠) باده : شه‌رابه . خوم : کۆپه‌یه . گه‌ردان : لوغه‌تیکه له‌ گه‌ردۆن . وا  
ده‌نگ بڵاوه‌ که شه‌راب تا بمینیتته‌وه له‌ کۆپه‌دا جۆش ئه‌خوا و قولپ  
ئه‌دا و پوخته‌تر و به‌تین و ته‌وژم‌تر ئه‌بچ له‌سه‌ر هه‌ستی ئاده‌مج . لی‌ره‌دا  
شاعیر به‌م شیعره‌ ته‌شبه‌یی دنیا ئه‌کات به‌ یه‌ك کۆپه‌ی شه‌راب که له‌  
ساله‌های ساله‌وه جوش‌بخوا و پوخته‌ بیی ، تا ده‌می پیغه‌مبه‌ری ئیسلام  
وه جه‌زه‌تی موحه‌مه‌د « درۆدی خوی لی‌بی » پوخته‌تری شه‌رابی ناو  
کۆپه‌ی تازه‌ی گه‌ردۆنه ، واته ئایینی ئیسلام و ده‌ستوری قورئان باشت‌ترین  
ئایین و ده‌ستۆرن بۆ ئاده‌مج ، وه‌ به‌تین‌تر و به‌ته‌وژم‌تره له‌سه‌ر  
بیروباوه‌ژی .

(٢١) له‌ژۆژیکیو : له‌ ژۆژیکیه‌وه . له‌ ژۆژی ژۆی : واته له‌ ژۆی که وه‌ک ژۆژ  
وایه . گوهر : گوهره‌ر ، مه‌به‌ست دانی پیرۆزی پیغه‌مبه‌ره که وه‌ک  
گوهره‌ر ده‌رجن له‌ناو ده‌میا ، واته زیزکراون له‌ناویا . دورج : وته‌به‌کی  
عه‌ره‌بی‌یه به‌مه‌عنا قوتیه‌کی پچکۆلانه‌یه که ژنان شۆشه‌ی عه‌تری  
پچکۆلانه‌ی تیا هه‌لئه‌گرن ، ته‌شبه‌یی ده‌می پیغه‌مبه‌ری کردووه به‌و

به یانی بهینی (جاه) و (جا) له بهینی ئەنیادا کەم  
زەیاچینن هەمو ئەمما موخەمەد زەوحی رمیحانە (۲۲)

شکاندی پشتی گا و ماھج به تەمکین وەختی دانیشتن  
به لەههجه و لەنجه سەد کەبکی دەری و سەروی به قورپانە (۲۳)

لەتەنگ ئاوێنە ی ئەووەلدا به کەس زۆی خۆی تەواو ئەواند  
دووهم بالانما زۆنە بزۆ زۆی ئەو لەوا زوانە (۲۴)

قوتوو له پچوکج و بۆن خوشیدا . مهخاریج : جهمی مهخرهجه ، واته  
ئەو شوینانە ی لەناو دەما کە وە ی لی دیتە دەرەو . مەطلەع : شوینیکە  
کە ئەستیرە یا زۆزی لی هەلدی . جوداگانە : جیا جیا .  
واتە : لە زۆزیکەو لە زۆی زۆزینی پیتفەمبەردا دانی گەوهرینی  
زواون هەرچی لە دەمی هاتبیتە دەرەو هەمو وتاری بەرز و بەنرخن  
وەک زۆز کە لە کەلۆ (برج) ی خۆی پیتە دەرەو ، واتە : پیتفەمبەر  
فەصیحترین عەرەب بوو وەک خۆی فەرمویەتی « انا افصح من تطق »  
بالبضاد .

(۲۲) جاھ : و تەبەکی عەرەبی بەمانا پایە و پلە و زیز . جا : شوین .

(۲۳) گا : مەبەست ئەو گا گەرە خەرافی یەبە کە گۆیا ئەرژ لەسەر پشتی  
ئەو و پستانو . ماھج : ئەو ماسی یە گەرە خەرافی یەبە کە گۆیا زەوی  
بە خۆی و بە گاکە ی ژیریەو لەسەر پشتی ئەو و پستانو ، واتە  
پیتفەمبەر لەکاتی دانیشتن ئەوەندە سەنگین و گران بوو هەمو جارێ  
بە سەنگینج و گرانی خۆی پشتی ئەو گا و ماسی یە هیناو تە قەرم و  
هۆز . لەههجه : شیوە ی قسە و گفتوگو . لەنجه : زۆبە بە شانەوشان .  
کەبکی دەری : و تەبەکی فارسی بەمانا جۆرە کەوێکی کویستانی یە  
کە لە کەو گەرەتر و خویندنی خۆشترە . بە کوردی پیتی ئەلین :  
کەودەر ، لە شاخەکانی قەندیل ئیجگار زۆرە .  
کەبکی دەری زۆنە کاتە لەههجه و سەرو زۆنە کاتە لەنجه .

(۲۴) شاعیر تەشبیہی دنیای کردوو بە پارچە ئاوێنە یەکی پچۆک کە ئەگەر  
تەماشای خۆتی بیا بکەیت یا تاقە چاوێکت نیشان ئەدا یا لایەک لە  
گویت ، چونکە ئاوێنە کە زۆر پچۆکە وە زۆبە زۆی هەمو ئەندام  
ناوەستیت ، بەلام ئەگەر ئاوێنە کە گەرە و بالانما بۆ ئەوا هەمو لەشت

له لهعلي نابي نايابي وتم ئاخړ دهمي دهم دهم  
 حهلاوهت خوش دهم و ليومي به هم چه سپانه چه سپانه (۲۵)  
 له پي خوي نهو كه سه پهل كرد له عيشقي يوسف ئهر ديدئ  
 دلي خوي بي خه بهر نه بزي له جياتي دهستي ، مه ستانه (۲۶)  
 له داغي جيتي ، گول چاكي يه خهي خوي برد هه تا دامه ن  
 مه ليتن ياغي بو باغي بو ، نهوا ياخي بو خه ندانه (۲۷)

نیشان ئه دات له سهره وه تا خوار ، ئنجا شاعر مه بهستي نه وه به بلئي  
 دنيا وهك پارچه ئاوينه يه كي پچوك وايه بو نيشانداني گه وره يي  
 پتغه مبهړ . بهم ژهنگه له سه دا به كيكي نيشان نادات ، به لام ژوژي قيامه ت  
 وهك ئاوينه ي بالانما وايه هه مو گه وره يي پتغه مبهړي تيا دهر نه كه وئيت ،  
 نه خوازه لا له مه يداني شه فاعه تا .  
 (۲۵) لهعلي ناب : جوړه له عليكي زور جوان و په سهند و به نرخه . واته  
 نيازم بو له دهم و ليو و قسه و گف وگوژي شيريني پتغه مبهړ بدويم و  
 قسه ي لي بكم ، به لام شيرينج فهرموده و فهرمايشه كاني دهم و ليومي  
 به يه كا نوساند به جوړيك كه نه توانم ئيتر قسه بكم .  
 (۲۶) ژنه ميسري به كان كه هاوژي زوله يخاي ژني عه زيزي ميسر بون ، لومه ي  
 زوله يخايان كرد كه بوچي وا حهزي له غولاميكي خوي كردووه كه حه زره تي  
 يوسف ؟ زوله يخاشي كه ئه مه ي بيست ناردئ نهو ژاناهي بانگ كرد بو  
 مالي خوي ، وه له ژوريكي گه وره دا داينان له سهر دوشهك و پشتي ، وه  
 سهر و كيردي دايه دهستيان ، ئنجا به يوسف و ت كه بچيته ژوره وه له  
 بهر ده ميانا رابوه ستي . حه زره تي يوسف كه چووه ژوره وه و ژنه كان  
 چاويان پي كه وت هه مو نه بله ق بون له جواني يوسف ، وه چاويان لي  
 نه نه تروكاند ، وه ئاگيان له كيرده كه ي دهستيان نه ما ، وه هه مو دهستي  
 خويان له چهند لايه كه وه بزي . ليتره دا شاعر نه لي نه واناهي كه به چاو  
 پي كه وئني يوسف دهستي خويان بزي ، نه گهر پتغه مبهړيان نه دي  
 سهرمه ستانه له جياتي دهستيان دلي خويان نه بزي .  
 (۲۷) جيب : به خه و بهر وكه . به خه و بهر وكه بو ئاده مچ شتيكي زور گرنگه ،  
 له دواي زوخسار به كه مجار به خه دهر نه كه وئ . ئنجا نه گهر پاك و ته ميز و  
 زيكوپيك بو نهوا نهو ئاده مي به نه چيته دله وه ، وه نه گهر وانه بو نهوا

له ئەفکاری دەمى ماته ، وهيا نه شئى له گه لدا بن  
له بى چاو و دەمى خونچه عه جب كۆل چاوى حه يرانه (٢٨)

ئه ترسم بينه پامالى بلند ته بعانى سهر فكرم  
په سين پايهى مه قاماتى بليتم كه يوانى كه يوانه (٢٩)

ههچ . جا له بهر ئه وه پيغه مبه ر ههچ كاتيك يه خه دا چه كا و نه بووه ، وه مۆى  
سهر سنكى ده ر نه كه وتوو ، ههروهك كالائى هه رگيز چلكن نه بووه ، به لى  
زۆر جار كالائى پي نه كرا و بووه . به لام پاك و ته ميز بووه ، چونكه خوا له  
قورئانا به ئايه تى « وئيا بك فطهر » فه رمانى بن داوه به پاك و ته ميزى  
به رك و كالائى . شاعير ليه ردا ئه لى گۆل كه پۆركى خۆى له ت ئه كات و  
يه خهى خۆى دائه دۆژى تا خوار له داخى جوانى و ريك و پيكنى يه خه و  
به رۆكى پيغه مبه ره ، كه واته مه لىن گۆل باغى بۆ ، واته گۆلى باخان  
بۆ . وه باغى بۆ واته خاوه ن باغ بۆ ، بۆيه وا ياخى بۆ ، وه پۆ به ده م  
بن ئه كه نى ، واته ئه مانه هه چيان نى يه ، به لكو له داخانا يه خهى خۆى  
دائه دۆژى . ئه م شيعره و شەش شيعرى دواى به كهى له نوسخهى ژماره  
(١) دا نين .

(٢٨) له ئەفکاری دەمى ماته : واته : پيغه مبه ر له به ر زۆر به ر كرده وهى خۆى  
قه سى كه م كرده وه ، سا مه گه ر جوابى پرسيارى كى دا بيتته وه ، يا  
فه رمۆده يه كى به رزى فه رمۆبى كه بم پي نه ته وه به سه رمه شق بۆ پاشه زۆژى  
موسولمانان . ئه م فه رمۆدانه ش زۆر كه م زه رده خه نيان له گه لا بووه ،  
ههروهك ته ماشا كرده نى به م لا و به ولادا زۆر كه م بووه . خۆلا سه وهك  
خونچهى گۆل و ابووه نه چاوى سه ير و سه يا حه تى بووه ، نه ده مى  
قه سه كرده نى زۆرى بووه ، به لكو چاوى هه ر بۆ ورد بۆ نه وه و تيگه به شتن  
بووه له نه ينى بۆ نه وه ر و ژاس تى شتان « حقايقى اشيا » كه ئه مه  
خۆيه كى زۆر به رز و په سه نده ، بۆيه هه رچى گۆل هه يه له بى چاو و  
ده مى خونچه سه رسام و ئه بله قن ، وه له سه ر ساميدا چاويان دا پچر يوه  
له خونچه .

(٢٩) كه يوان : به فارسى ئه ستيره ي زوجه له كه ٨٨٦ مليون ميل له رۆژه وه  
دۆره ، وه به بيست و نوو سالى ئيمه چه ر خه به ك ئه كات به ده ورى رۆژا ،  
واته ئه گه ر بليتم دوا هه مين پايهى نزم و بچۆكى پيغه مبه ر گه لى له

ئەمە مه علومه خاکجی ! ئەعلی که متر به ندهی ئەو شاهه  
که دورزی تاجی فهرقی فیرقهی ئەقطابی که یانانه (۳۰)

له دۆی هه مژه ئگی بۆئیکی که فی پیتی پاکى ئەو وێله  
گولی چتی ، بلب ئیتر چتی ئەوئى له م سۆری سه ربانه (۳۱)

به یادی زۆی شهو ئەو زۆژه به زۆژه زۆی له زۆی زۆژه  
که دۆرئ ئەسلئ دهرد و دا به لئ هه ره عه کسى دهرمانه (۳۲)

ئەستێره ی زو هه ل به رزتره ، ئەترسم قسه کانم بین به پێخوستی ئەفکاری  
ئەو بلبند سروشخانه ی که له مهولا دێن که بیروزیان گه لئ له بیروزی من  
به رزتر و بلبند تر بئ ، وه قسه کانم به درۆ بخه نه وه ، وه به هیچی دهرکه ن.  
(۳۰) خاکجی : واته ئەى خاکجی ! فهرق : ته بکه سهر . ئەقطاب : سه رو که کان .  
که بانئ : خێزانئیکى گه وره ن ، ماوه یه کى زۆر شای ئیتران بوون له زۆر  
کونا ، پئیان وتوون (که بانئ) چونکه ناوی شاکیان به وشه ی ( که ی )  
ده ست پئ ئەکات که به مانا شایه ، وه ک (که ی کاوس) و (که ی خوسره و) و  
(که ی قوباد) . هه ته د . واته : ئەى خاکى ! سۆلى پچۆکترین به نده ی  
ئەو شایه که پێغه مبه ره ، دورزی تاجی سه ری گه وره گه وره ی  
که بانئ یه کانه .

(۳۱) واته : هه رچچ گول و عه تر و عه بیرى جیهان هه یه ، نه ک به دۆی بۆئیکی  
به ری پیتی ئەوا عه ودال بن ، به لکو به دۆی بۆئیک که له بۆنى به ری پیتی  
ئەو بچئ وێل و سه رگهردان ، ئیتر بۆنى گول ئەبئ چتی بئ ؟ و تاکه ی  
بلبل به ده وری ئەم گوله سه ربانانه دا ئەگرئ و ئەبارئینئ .

(۳۲) زۆژه به زۆژه : وه ک گوله به زۆژه وایه له داژشتن و دروست کردنا ،  
واته چۆن گوله به زۆژه ناوی گولئیکه که هه میشه زۆی له زۆژه ،  
زۆژه به زۆژه ش پێغه مبه ریکى پایه به رزه که هه میشه زۆی له زۆژیکه  
که خوا به تا زۆناکجی لئ وه رگرئ و بیدا به موسولمانان تا له تاریکئ  
شهوی نادانئ دۆربکه ونه وه ، نایینئ ئەگه ر به وئى له دهردودا به دۆر  
بیت ئەبئ دهرمان بخۆیت ، وه تا دهرمان بخۆیت دۆرتر ئەکه ویته وه له  
نه خۆشئ و دهردودا ، زۆناکیش تا له پێغه مبه ره وه وه ربگرن دۆر  
ئەکه ونه وه له تاریکئ دین و دنیا .

موجهعههه گیسووی لولی به لهولاولی چ ژانی کرد  
 به زهیلی ههر چالا دهستی دهپیچی دهسته دامانه (۳۳)  
 دلارا ژاستین سهروی قهدی دلجوی عهتارید دتی  
 له سههمی سههمی قهدهدی سههمی قهدهدی خهم بو قهوسانه (۳۴)  
 جهنابی ههزهرهتی باری به توژژهی نهو نهلی (واللیل)  
 به غوژژهی نهیری جهبههی خوا خوی (والضحی) خوانه (۳۵)  
 له ههولی ژۆژهکی (یوم یقر المرء) واییین  
 نهوی جیی گو و چهوگانه ، نهوی مهیدانی مهردانه (۳۶)

- (۳۳) موجهعههه : کرژ . گیسو : پرچی پستی گوی . لهولاولی : نههم (ی)ای  
 دواي لهولاوله لهسهه شپوهی قهلاذیهه که به (ئهحمههه) نهلین  
 (ئهحمههه دی) و به (قادر) نهلین (قادی). پیغمبههه «درودی خوی  
 لئ یح» زورچار توکی سهری دریژ بووه تا گههشتووهته نهرمایی  
 گوچکهه ، واته پرچی کرژ و لولی نهونده جوانه به جوانی خوی  
 دهردی داوه به لاولو ، واته لاولو لهداخانا ژانی کردووه ، وه لهبهه  
 ژانی دلی خویهتی که لهگهل دهستی بگاته ههر چلیک دهستی تپوه  
 نهپیچی وهك دهستهو دامانی یح وایه .
- (۳۴) دلارا : کورتهی دلنارامه . دلجو : دلخوا . سههمی بهکهه بهمانا سام و  
 ترسه . سههمی دوههم و سیههم بهمانا تیره ، واته نهی نارامی دل ،  
 عهطارید که بهکهمین نهستیرهه کهژۆکه ، که چاوی کهوت به ژاستترین  
 سهروی قهدی دلخوای تو ، له سامی نهو قهه و بالابهی که نهلی تیره  
 له ژاستیدا ، تیری قهدی عهطارید کۆمبووهوه وهك کهوان .
- (۳۵) توژژه : موی پشانی . غوژژه : ناوچهوان . واته : خوی گهوره که  
 سویند نهخوات به شهو له سورهتی «واللیل» دا مهبهستی موی زهشی  
 پشانی پیغمبههه که وهك شهو وایه له زهشیدا ، وه که سویند  
 نهخوات به چیشهنگاو له سورهتی «والضحی» دا مهبهستی ناوچهوان و  
 تهوکی پاک پیغمبههه که وهك ژۆژ له چیشهنگادا ژۆناکه .
- (۳۶) ههول : سام و ترس . یوم یقر المرء : ناماژه «ئیشهه» به بو  
 ئایهتی سورهتی «عبس» که نهفهرمویت «یوم یقر المرء من»

له لای ههر سهروه ری سهد داد و بیداد و شفاعت که ی  
 ئەلێ من نیمه حاشا تاقه تی ئەم داو و دیوانه  
 بنائینی وه کو بلبل ، یه خه ی خۆت له ت بکه ی وه ک گول  
 ده من ناپشکوئ وه ک خونه چه ، دل خوینینی ئەهزانه  
 ( صفي الله ) نیه قابیل خه لاس کا (هابیل) و (قابیل)  
 له نسل و یاری یزاره چ جیی ئەغیار و بیگانه (۳۷)  
 (نجی" الله) له توفانی غه می خویا وه ها غه رقه  
 له ساما (سام) ی لا (یافیت) وه زانی (حام) (کهنعان) ه (۳۸)

أخيه ، و أمه و ابيه و صاحبته و بنیه « واته کاتیک که ژۆزی  
 دوا یح هات ، ئەو ژۆزه ی که مهردوم ژه و ئەکات له برا و له دایک و له  
 باوک و له زنی و له کورانی ، کهس له تاو خۆی ناگای له کهس نامینئ .  
 ببین : واته ببینه وه بزانه چ ژۆژیکی تهنگ و چه لمه به ، ژۆژیکه کهس  
 هیچی به دهست نی به تهنها خوا نه بیئ ، وه کهس شفاعه تی پی ناکرئ  
 ته نیا هه زه رته ی موحه ممه د نه بیئ درۆدی خوی لی بیئ .  
 (۳۷) صفي الله : هه زه رته ی ئاده مه که هه لېژاره دی خوا بووه ، دۆ کۆزی  
 بووه (هابیل) و (قابیل) له و ژۆزه دا ناتوانئ کۆزه کانی خۆی ژزگار بکات  
 چ جای بیگانه .

قسه به کی خۆش : له گه ژه کی ئیمه که سابقن کهرانه ، یه کیک بق  
 ناوی (ئهحه ی مهلا) بق پینچ فره زه له مزگه وتی ئیمه جهماعه تی ئەکرد .  
 ژه مه زانان به دهنگی بهرز له گه ل ئەهلی جهماعه ته که دا ویردی دوا ی  
 ته راو بیئ ئەخویند ، هه مق شه ویک که ئەگه یشته ئەم ویرده ( الله لا  
 اله الا هو ، آدم صفي الله ) ئەو چونکه نه خوینده وار بق ، وه  
 نه ی ئەتوانی ( صاد ) بلێ ههر ئەیوت (ئاده م سه فیهو للا) . هه رچه ند  
 پیمان ئەوت و مه لێ و وا بلێ ئەو ههر ئەیوت ئاده م سه فیهو للا ، وه  
 ئاده م ههر سه فیهو للا بق تا ئەو مرد ، خوا لیتی خۆش بیئ .  
 (۳۸) نجی" الله : نوح پیغه مبه ره که خوا له طوفانی ژزگار کرد ، چوار کۆزی  
 بووه (سام) و (یافیت) و (حام) و (کهنعان) له ترس و سامی ئەو ژۆزه  
 (سام) ی لا ئەبی به (یافیت) و (حام) ی لا ئەبی به (کهنعان) .



خەلەل تەرزى (خەلیل) گیرە ، خەيالى خىلى خۆى ناکا  
چەحالى بىخ خەللىلى وا تەغافول وەرزى خوللانە (٣٩)

خۆ داوود دىگەوا کردى زرى لەم ئاسنى سارده  
لەتاوى خۆى تەواو دىل سەردى ئەحوالى سولەيمانە (٤٠)

لە بىمى ئىنتىقامى قادرى موختارى زوتتىقام  
سولەيمان بىمى ماریکی هەيە لەم مۆرە وردانە (٤١)

(کلىم الله) کەلاموللا ئەخۆى سەرسام و دەهشەت ما  
بە خۆى مەشغولە فاپرسى لە غەیری گەرچى عىمرانە (٤٢)

(٣٩) خەلەل : ناکوکى . طەرز : جۆر . خەلیل : حەزەرەتى ئىبراهيمى باپىرە  
گەورەى پىغەمبەر . وەرز : ماپە . واتە ناکوکى بە زەنگىكى وا ئىبراهيمى  
خەلیل دانەگرى هەرگىز يادى خىل و کەس و کارى خۆى ناکات . ئىنجا  
ئەبى ئەو زۆزى قىامەتە چۆزۆيىكى تەنگ و چەلمە بىخ کە بۆ  
پىغەمبەرىكى وا گەورە و پایە بەرز بىخ بە ماپەى چاو قوچان و زۆ  
وەرگىزانی لە هەمو ئاشنا و زۆشناپەکی .

(٤٠) حەزەرەتى داوود تاقە موعجىزەپەکی بوو ئەویش ئەمە بوو کە ئاسنى  
ساردى لە دەستا نەرم بوو ، وەك قورئان ئەفەرموى « والنسا له  
الحديد » واتە ئاسنمان بۆ نەرم کردبۆ ئەیکرد بە زرى و ئەيفرۆشت ،  
و بەو ئەژیا . ئەم حەزەرەتى داوودە تاقە کۆزۆيىكى بوو کە حەزەرەتى  
سولەيمانە ، ئەو زۆزە لەتاو خۆى ئاگای لە کۆزەکەى نامىنچ .

(٤١) ئەم شىعرە ئاماژەپە بۆ داستانەکەى حەزەرەتى سولەيمان کە بە خۆى و  
لەشکریکی ئىتجگار زۆرەو هات بەناو دۆل و دەرهپەکا کە هەموى  
هیلانە مێرۆلە بۆ وە شای مێرۆلەکان فەرمانى دا بە هەرچى مێرۆلەى  
ئەو ناوچەپە بۆ کە بچنەو ناو شارەکانیان تا سولەيمان و لەشکرەکەى  
دايانەشیلن ، ئىنجا ئەفەرموى حەزەرەتى سولەيمان لەو زۆرەدا کە خوا  
تۆلەى بزنى شاخدار ئەسپنچ - ترسى ئەوێ هەپە کە مێرۆلەپەک  
لەو مێرۆلانەى کە بۆن بە ژیر پێتى لەشکرى سولەيمانەو بىن بە مار و  
بدەن بە سولەيمانەو .

(٤٢) کلىم الله : حەزەرەتى مۆسایە کە هەمو جارى لە کىوى تۆر قسەى لەگەل

مهسیح نه رچت له جیچی نه ولاد هه تتا باب و داکي بق  
له مهريه م غافله له و نه وعه ژۆژه له و مهقامانه (۴۳)

هه مويان نه فسي نه فسي گون ، وه کو گو موزته ريب حالن  
هه مو گهردهن خه مې غه مې و هه مې خۆن سهوله جانا نه (۴۴)

موحه مه مده يه عني سه روی جۆباري راست کرداري  
به ياري باري دي بق ژستگاري غه م زه عيفانه (۴۵)

خودا کردوه . کلام الله نه خۆيت سه رسام و ده هشت ما : نه مه  
ئيستيلاحيکي کوردي يه له م جۆره شوينا نه دا به کار نه هيترييت .  
نه پيژري : نه مژو فيسار که سم دي کلام الله نه خۆيت تازه له مژو  
هاتوه ته دهره وه . واته هه زه تي مۆسا له وژۆژدها نه وه نه ده نه ترسي و  
سه رسامه ناگاي له عيمراني باوکی ني يه .

(۴۳) مهسیح : هه زه تي عيسايه که نه باوکی بووه و نه ژۆله ي بووه ، به لکو  
له جیچی هه موان هه ر دايکی بووه له گه ل نه وه شا له وژۆژدها له مهريه مې  
دايکی بي ناگايه . ئنجا له لايه که پيغه مبه ران له وژۆژدها وا له تهنگانه دا  
بن نه بچ موسولمانان نه خوازه لا گونا هه باره کانيان له چ تهنگانه و خه م و  
خه فه تيکا بن . دياره هيوای هه موان هه ر شه فاعه تي پيغه مبه ره وه کو  
نه ليح : هه مويان نه فسي نه فسي گون . هه ته د .

(۴۴) نه فسي نه فسي گون : واته که س ناتواني يارمه تي که س بدات وه هه مو  
که سيک نه ليح : هه ر خۆم ژزگارم بيتر هيجي ترم ناوي . گوي يه که م  
وته يه کی فارسي يه به مانا وتنه ، گوي دوه م کوردي يه به مانا توپيکی خزه  
له دار دروست کراوه ، فتيول چۆن ياري که ران نه يانه وي به شهق  
تيه هه لدهن ، وه له کيژي خۆي ده ري که نه دهره وه ، گوش ياري که ران  
نه يانه وي به داريکی نه ستوري سه رچه ماوه لي يه دن تا له کيژي خۆي  
بيبه نه دهره وه ، وه غه م ياري يه پي نه لين : شهقين . گهردهن خه م : واته  
له به ر خه م و ته مې خۆيان سه ريان شوژ و مليان خوار بووه ته وه وه که  
سه وله جان که گوچانه .

(۴۵) جۆبار : جۆباريکی دريژ و پان و پۆزه که هه لگيرايي و ناوي پيا بزوا به  
ژۆري . راست کرداري : خاوه ني کرده وي راست . باري : له (باري) ي

مهسهل ته مسیلی وهسفی ئه و به زیهنی دل عه قیمی من  
حیکایه ی چاوی خه ففاشه و زوخی میهری دره خشانه (٤٦)

له ته شریحی بوروجی وهسفی ئه ودا ههر ئه مه چاکه  
بکا ئیقراری نادانی هه چی داناو نادانه (٤٧)

له وهسفی پاکی ئه و ذاته زوبان لاله وه کو لاله  
چ جیگهی (قیسس) و (سه جان) ه سه ناخوانی که سو بجان ه (٤٨)

عه ره یج وه رگراوه که به مانا خوا به . واته : حه زره تی مو حه ممه د که وهک  
سه رو یئک وایه که له قه راغی جۆباریکی راستی و راست کرداریدا  
زووابی و گه وه بۆی ، به یارمه تی خوا دئ بۆ زنگار کردنی گونا هبارانی  
ئومه تی .

(٤٦) دل عه قیم : دلێ که هه چی لێ نه وه شیتته وه . خوفاش : شه مشه مه  
کویره . واته : چاوی شه مشه مه کویره چهند تی ئه گات له گه وه یج و  
زۆناکی و پرشنگی زۆزی دره خشان به ئاسمانه وه ، ژیری و تیکه یشتنی  
منیش ههر ئه وه نده تی ئه گات له گه وه یج پتفه مبه ر .

(٤٧) بوروج : جهممی برجی به مانا که لووه . شاعیر لیره دا ته شبیهی پتفه مبه ری  
کردووه به زۆز له ئاسمانا که دوانزه که لۆی هه یه وهک (حه مه ل) و  
(ثور) و (جهوزا) و (سه ره طان) و (ئه سه د) و (سونبوله) و (میزان) و  
(عه قره ب) و (قه وس) و (جه دی) و (ده لو) و (حوت) یج . واته : پله ی  
گه وه ی پتفه مبه ر به که س ناژمی رێ و نازانی که واته زه وانی به که س  
ده می بۆ به رێ ، به لکو واکه بۆ دانا و نادان که دان بنین به نادانی  
خۆیا نا له م زووه وه .

(٤٨) قیسس : کوژی ساعیده ی کوژی عه مره ، به که مین دوانده ر « خطیب » و  
شاعیری عه ره ب بووه ، پتفه مبه ر به منالێ له « عو کاظ » دیو به تی .  
سه جان : کوژی زو فره ی وائیلی به ، شاعیری پتفه مبه ر بووه ، سه د و  
هه شت سال ژباوه (✽) . واته به کیک خوا له قورئانا پتی بلێ « واتک

(✽) دائیره توله عاریفی قه زنی بیسته م .

له وه‌سفی ذاتیکا عیله له خه‌لقی عاله‌ما ئه‌و بی  
 (نگفته باشم) هه‌رچیم وت ، هه‌چیم وت دل په‌شیمانه (٤٩)  
 سه‌نای (یاسین) و (تاها) ی حق له‌سه‌ر ئه‌و خاته‌مه‌ خه‌تمه  
 نه‌ هیچ که‌س وه‌ك ئه‌م ئه‌و فاسه ، نه‌ که‌س وه‌ك ئه‌و له‌ ئه‌م زانه (٥٠)  
 ئه‌مان (یا خیرَ خَلقِ الله) ده‌خیل یا (ملجأ العاصین)  
 له‌بو ئیفلاحی خۆم عه‌رزت ئه‌که‌م به‌یتی فه‌لاحانه (٥١)  
 فه‌لاحی ئه‌م تو ئه‌فلاکی زه‌فیعه‌ خه‌رمه‌نی ئه‌و بی  
 دو ده‌نکه‌ مرۆر و زیزانه‌ له‌لای که‌ی عه‌یی خه‌رمانه‌ ! (٥٢)  
 سه‌گی پیس لایقی ده‌رگای سه‌حابه‌ی پاکی چاکی تو  
 نی‌یه ، وه‌رنجی له‌ ده‌رگایان ئه‌که‌وتم پاسه‌وانانه (٥٣)

- لَعَلَى خَلْقٍ عَظِيمٍ « ئیتر چ‌پتویستی‌به‌کی هه‌یه‌ به‌ مه‌دح و ئه‌نای  
 قیسس و سه‌حبان .  
 (٤٩) واته‌ به‌کێک مابه‌ی هاته‌ن جیهانی ئه‌م جیهان و جیهانی‌یانه‌ بی . نگفته  
 باشم : گو‌فتاریکی فارسی‌یه ، واته‌ ئیتر با هیچ نه‌لیم .  
 (٥٠) یاسین : به‌لای هیندی زاناره‌ به‌مانا گه‌وره‌یه . طاها : به‌لای هیندی‌که‌وه  
 به‌مانا ئه‌ی خۆشه‌ویستم .  
 (٥١) ئیفلاحی خۆم : واته‌ زۆگارکردنی خۆم . به‌یتی فه‌لاحانه : واته‌ شیعی‌ک  
 که‌ قسه‌ له‌ فه‌لاحه‌تی خوا ئه‌کات له‌م بۆنه‌وه‌رده‌دا .  
 (٥٢) ئه‌م نو ئه‌فلاکه‌ که‌ ناو ئه‌بات له‌سه‌ر قسه‌ی حوکه‌مای کونی یۆنانه ، ئه‌گینا  
 ئه‌مه‌ ئیستا وا نی‌یه‌ به‌کۆ هه‌مو زۆو و مانگ و ئه‌ستیره‌یه‌که‌ له‌سه‌ر  
 چه‌مه‌ره‌یه‌که‌ ئه‌سوژێته‌وه‌ وه‌ك قورئان ئه‌فه‌رموی « کُلْ فِي فَلَكٍ  
 يَسْبَحُونَ » .  
 (٥٣) سه‌گی پیس : ئه‌م شیعه‌ له‌ نوسخه‌ی ژماره‌ (٢) دا وایه ، به‌لام له‌  
 نوسخه‌ی ژماره‌ (١) دا ئاوايه .

سه‌گی پیسم نه‌دی قاییل به‌ قایێ پاکی ئه‌صحابت  
 به‌ قیظمیر بۆن خۆشه‌ وه‌رنجی له‌ ده‌ور ئه‌و ئاستانه‌  
 قیظمیر ناوی ئه‌و سه‌گه‌یه‌ که‌ له‌گه‌ل ئه‌صحابو‌لکه‌هف بو ، وه‌ له‌گه‌لیانا

به سه حیرمان و مه حرقمی هریمی حورمه ت جی بی  
که رهم که تیا که هه لتوتیم له بهر قاپتی هرهمخانه (۵۴)  
تهه للوق بهستهی نه ذیالی شهریت بقون وحوشی دهشت  
دهسی من بیتو دامانت یه کیکم لهو وحوشانه (۵۵)  
به ها ، نه ، بهل به هانه ی پی نه وی قوربان شه فاعه ی تو  
به هانم جورمه ، دهسمایه م ته واوه له م به هانانه (۵۶)  
رجای تاجی شه فاعه تیه نه گهر هر سر به سه ودای  
منی عاصی ئومیدیکم نه گهر بی هر گوناها  
سوهایی بی به هام ، عزمه حوزوری حه زره تی زور بم  
دیاری نادیارتی حه سبی حالی نادیارانه (۵۷)

- چوه ناو نه شکو ته که وه . وهرنی : نه گینا . واته سه گی پس شایسته ی  
پاسه وانج هاوژیانی ئیوه ی نی به نه گینا زورم پی خوش بقو بیومایه  
به قیطمیر له دهوری نهو ئاستانانه .
- (۵۴) له م شیعره دا ده رنه که وی که خاکج خانوی سه بره خوی به مولکایه تیج  
نه بووه ، وه زور ئه م مال و نهو مالی کردووه به کری ، وه له هیچ مالیکا  
نه حه ساوه ته وه که واش بووه .
- (۵۵) نه ذیال : جمعی ذه یله به مانا داوین . زور جار بینراوه که مهل و  
گیان له بهرانی دهشتی سلیمان له پیغمبه ر نه کردووه ، وه هاتوون  
دهوریان داوه ، وه ئه میش زور به نهرم و شل بووه له گه لیانا ، ئنجا  
شاعیر نه لئی دهستی من بیت و دامینت به به کیکم بزانه لهو گیان  
له بهرانه ، وه ئاوژیکی به خیرم لی بدهره وه .
- (۵۶) به ها : نرخ . نه : نه . واته شه فاعه تی پیغمبه ر به نرخ و به به ها  
نی به به لکو به به هانه یه ، به مژنگه هرکه سیک خوا بی به وی شه فاعه تی  
پیغمبه ری نه کات به نسیب ، وه هرکه سیکیشی نه وی نایکات به  
نسبی . ئنجا شاعیر لی ره دا نه لئی به هانم - که گوناها - ئیجگار زوره ،  
وه که له شیعی دوایدا به ته واوی دانی پیا نه نی .
- (۵۷) سوها : وه که له پیشه وه وتمان نه ستیره یه کی ئیجگار دوره له ته نیشت

گه دا دیارې ته با بؤ شا ولېکین که م به فکری زور  
قوبول فہرمو که ریمانہ له من دیارې فہقیرانہ  
ته بې (خاکې) ته تو خوت چي و دیارې تو ته بې چي بې ؟  
له بؤ شاھی عہرب ہہرگیز نہ لټی ته م شیعہ کوردانہ  
مہ گہر شاھی زوسول ہادی سوبول ، سہرخیلې جوملہ و کول  
به ئیحسانې بکا تہ حسین بلې و ہک شیعری حہسانہ (۵۸)



ټہستېرہی حہوتہمی حہوتہوانہوہیہ لہسہری لای خواروې ، بہعاستہم  
ہټندې چاوی زور تیژ بہدې ټہکات . شاعیر ټہلې : من ټہو ټہستېرہ  
بې نرخم لہ گہل ټہوہدا ټہمہوې بجمہ حوزوړی زوژ کہ پټفہمبہرہ دیارې  
بې نرخی نادیارېش پېشہی مہردومی ہېچوېوچې نادیارہ ، کہوابو ہېچ  
نہنگیکې تیا نیہ ټہگہر من ټہم چہکامہ کوردیہ بکہم بہ دیارې دہستم  
وہک لہ سې شیعری پاشودا زوناکی ټہکاتہوہ .  
(۵۸) زوسول : جہمی زہسولہ . سوبول : جہمی سہبیلی بہمہعنا زټی  
زاست و صراطی موستہقیم .  
بہشی یہکہمی ټہم چہکامہیہ تہواو بؤ . بہشی دۆہمی - خوا یار  
بې - لہ ژمارہیہکی تری ټہم گوډارہدا بلاو ټہکریتہوہ کہ سہرہتاکہی  
باسی میعراجہ .

## به‌ئشی دووه‌هه‌م

### باسی میهراج

ئه‌ندامی کارا : شیخ محمدی خاڵ

چی‌یه ئه‌مشه‌و شه‌وی شۆرو شه‌وی سوورو سوورو سه‌یر

شه‌وی اسرایه یا صبحی وصالی جان و جانانه (١)

به‌سه‌د عه‌رزی نیازو سه‌د هه‌زاران نازو اعتزاز

ووتی جبریل « بسم‌الله » فهرموو وه‌ختی سه‌یرانه

تذوق پهری پێ ده‌رکرد ، تَشَوُّق بآلی پێ گرتو

« فسیحان الذي اسرى بعبده » ثم سبحانه (٢)

مه‌هی گه‌ردوون که وه‌ختی سه‌یری سه‌یری به‌دری ئه‌رزی کرد

له‌ پوزه‌ردی غه‌م و هه‌م بوو ، روخی به‌دری هه‌لالانه (٣)

---

(١) شۆر : سۆزو عه‌شق . سوور : بریتی‌یه له‌ شایب ، هه‌روه‌ك شیبین بریتی‌یه له‌ مردوو مردن . اسرا : شه‌وره‌ویی پێغه‌مبه‌ره له‌ مه‌كه‌كه‌وه بۆ قدس . وصالی جان و جانانه : مه‌به‌ست گه‌یشتنی پێغه‌مبه‌ره به‌ نووریکی خوایی که نه‌ زبان ئه‌توانی باسی بکات و نه‌ قه‌له‌م ئه‌توانی هیچی تیا بنووسێ .

(٢) ذوق : هه‌زیکه له‌ ئاده‌می‌دا تامی شتی پێ‌ئه‌کات . ته‌ذه‌ووق : چه‌شتی شت .

(٣) گه‌ردوون : ئاسمان . سه‌یری یه‌که‌م به‌مانا ته‌ماشاکردنه . سه‌یری دووه‌هه‌م عه‌ره‌بی‌یه ، به‌ مانا پۆینه ، واته‌ مانگی ئاسمان که سه‌یری پۆینی مانگی چوارده‌ی سه‌رزه‌ویی کرد - که پێغه‌مبه‌ره - له‌ خه‌م و خه‌فه‌تا



که میهری ناسمان سهرانی ماهی لامه کانی کرد  
سہ عاتیک کہوتہ سہر وہقمہ لہ سہیر تہم نہوعہ سہیرانہ<sup>(۴)</sup>

سہ عاتیک کہوتہ سہر و مقمہ لہ سہیر تہم نہ وعہ سہیرانہ (۴)

پوخساری چواردهی له‌رو لاوازو زه‌ردو زه‌بوون بوو . هلالانه : واته وهك « هلال » كه مانگی به‌كشه‌وه‌به .

(۴) میهری ناسمان : نهوړژده به به ناسمانه وه . ماهی لاهه کان : پټغه مېهره که وه مانگی چوارده واېوه له وديو ناسمانه کانه وه - که پټی نه لټين : «لامه کان» ، وه به نووړی خڅی رووناکی کردو ته وه . سه عاتی که وه سه سر وه قفه : نهمه ناماوه «نیشاره» به بوئنه وهی که نه لټين : کاتیک که پټغه مېهر له معراج که پرايه وه ، له پټی چاوی که وت به سټی کاروانی خوشتر که له شام نه که پرايه وه پټی مه ککه ، وه نزیکی مه ککه که وتبوننه وه ، کاتیک که پټغه مېهر باسی معراجی گټپرايه وه پټی مسلمانان کان ، بروایان پټی کرد چهند که سپټکیان نه پټی که پټی پراوا بووننه وه . پټی پراواکانی مه ککه که نهم دهنگو باسه یان بیست هاتن پټی خرمهت پټغه مېهره داستانه که یان پټی گټپرايه وه ، له پاشا داوایان لټی کرد که باسی بیت المقدسیان پټی بکات ، نه ویش هات به تعریفیا ، وه هه موو تعریفه کانی راست ده زچوو ، پټی پراواکان هه موو نه یان زانی که پټغه مېهر نه چووه پټی قدوس ، وه بیت المقدسی هه رگیز نه دیوه ، به لام له بهر نه وهی که نه گونجا پټغه مېهر نهم ته تعریفانه یی بیست پټی له وانه یی که چوون پټی بیت المقدسو له بهری کرد پټی ، هاتن پرسپاری پټی گایان لټی کرد که چیت دیوه ؟ فهرمووی سټی کاروانی نیشوهم دی ، به که میان کاروانی فلان تییره بوو که له فلان شوین به لایانا تی پهریم ، وه کاروانه که له دهنگی پټی « بوراق » سلهمی یه وه ، وه به کټیک له خوشتره کانبان وټل بوو ، وه من نیشانم دانه وه .

دووه میان کاروانی فلان تیره بوو ، زه لامه کانیان هموو نوستوون ،  
ده فریکیان داپوشی بوو ، پې بوو له ناو ، منیش تینووم بوو لیم خوارده وه و  
سهره که یم داپوشی به وه .

سپه‌میان کاروانی فلان تیره بوو ، له فلان شوین نووشیان بووم ، خوشتریکیان دوو تای به‌سهر پشته‌وه بوو ، یه‌کټکیان ره‌شو نه‌وټریان سپی، خوشتره‌کان سله‌مینوهه ، وه یه‌کټکیان چوو به‌ئاسمانا ، کاروانه‌که له‌پیش منا خوشتریکیان لی وون بوو بوو ، من سلاووم لی کردن ، وه خوشتره‌که‌م نیشاندانه‌وه ، یه‌کټکیان ووتی ده‌نگی ئهم سه‌لامه ده‌نگی محمد بوو ، کاروانه‌کان که گه‌یشتنه مه‌ککه ئهم پرسیارانه‌یان لټکردن ، ووتیان هه‌مووی راسته ، له‌باشا له‌بټغه‌مه‌ریان پرسی : که‌ی کاروانی

بوراقت پیری له سهر سه رمه هه تا نه قصی ، له وه و ژوورتر  
په ری جبریل و میکالت له هه رچی نه عل گهر دانه (۵)

فلانیان نه گاته پتیشه وه ؟ فهرمووی : فلان پوژ نه گاته پتیشه وه ، وه  
حوشتریکی رهنگ خۆله میشی یان له پتیشه وه یه که دوو تای به سهر  
پشته وه یه ، نه و پوژ هی که پتفه مبه ر ده ست نیشانی کرد بوو بۆ گه یشتنه  
پتیشه وه ی نه و کاروانه ، قوره یشی به کان هه موو هاتنه دهره وه و ،  
چاره یوانی کاروانه که یان نه کرد ، پوژ هاته ناو ابوون و کاروانه که نه گه یشته  
پتیشه وه ، پتفه مبه ر به دل داوای کرد له خوا که قسه که ی به درۆ  
نه که ویتنه وه ، لیره دا ووتراوه که گوايه پوژ له شوینی خۆی ویتنه نا  
کاروانه که گه یشته پتیشه وه ، به وره نگه ی که پتفه مبه ر فهرموو بووی .  
امامی سو بوکی له چه کامه « قصیده » تائیه که با نه فهرمووی :

و شمس الضحی طاعتك عند مغیها  
فما غربت ، بل وافقتك بوقفه

واته پوژ ی دره خشان له کاتی ناو ابوونیا فهرمان به ری کردیت ، به م  
په نگه ناو نه بوو ، به لکو ویتنه له سهر داوای ئیوه تا کاروانه که دهر که ووت .  
نه م شیعره له نسخه ی ژماره یه کا نی یه .

بوراق : گیان له به ریک بووه تیژ ره و ، وه ک بروسکه ، پتفه مبه ر له (۵)  
شه وره و ی به که یا بۆ قودس سواری بووه ، وه ماوه ی ناوه ندی مه که که و  
قودسی پچ بریوه ، به لام له قودسه وه بۆ ئاسمانه کان خوا خۆی نه زانسی  
چۆن چووه ، وه به چی چووه به لام نه وه ئاشکراو نمایانه له گه وره یی و  
خۆ شه وستی پتفه مبه ر لای خوا که په ری بالی جبریل و میکال وه ک سۆل  
له ژیر پیری بووه . نه قصی : نه و شوینه یه که ئاماده کرا ، بۆ نه وه ی که  
بکری به مزگه ووت دوا ی شه وره و یی پتفه مبه ر به ۱۶ سال ، له وه پتیش نه و  
شوینه جی هه یکه لی سلیمان بووه ، که به خته النصری پاشای بابل له  
سالی ۵۸۶ ی پتیش میلاد ، واته دوا ی چوار سه د سال له دروست کردنی ،  
نه و هه یکه له ی سووتاند ، له پاشا « زربائیل » نه و هه یکه له ی دروست کرده وه  
له شوینی خۆی .

له پاشا چهند سه د سالیك « هیرودس » ی گه وره تیکی داو  
دروستی کرده وه ژۆر به گرنگی و نایابی ، وه به ۴۶ سال له دروست کردنی  
بووه وه .

له سالی ۷۰ ی میلادی دا « نیطسی » روومانی ، ویرانی کرده وه ، وه  
قه لاجۆی خسته ناو جووله که وه .

له سیدره مۆتته‌های سه‌یرو (صه‌یر)‌ی په‌ری جبریل بوو  
ته‌جه‌للی ئاگره‌و په‌ر ، پووشه‌که‌ی ئه‌م وه‌ردو هه‌ردانه<sup>(٦)</sup>

له‌ سالی ١٧هـ ٦٣٨ م قدس‌گیرا له‌لایه‌ن هه‌زره‌تی عومه‌ره‌وه ، وه  
خۆی ته‌شریفی برد بۆ قدس ، له‌وێ به « بطریکی ایلیا »‌ی ووت که  
شوێنێکی نیشان‌بدات بۆ ئه‌وه‌ی که بیکات به‌ مزگه‌وت ، ئه‌ویش شوینه‌که‌ی  
هه‌یکه‌لی سلیمانی نیشان‌دا ، وه‌ عومه‌ر مزگه‌وتێکی لیج دروست کرد .

له‌ سالی ٧٢هـ ٦٩١ م عبدالملکی کوری مه‌روان فه‌رمانی‌دا به  
دروست‌کردنی ئه‌م مزگه‌وته‌ی که تائیتسا به‌پێوه‌یه ، وه‌ هه‌رچی ئه‌ی‌بینی  
سه‌ری سوێ ئه‌مین . له‌و‌پۆژه‌دا گه‌وره‌ترین ئه‌ندازیاری جیهانی هه‌تیاه  
سه‌ر ، وه‌ گه‌وره‌ترین و جوانترین مزگه‌وتی لیج دروست کرد ، که تائیتسا  
شتی‌وا دروست نه‌کراوه .

له‌ سالی ٢١٦هـ ٨١٣ م مامونی عه‌باسی ده‌ستی‌کرد به‌ جوان‌کردن و  
نه‌قش‌کێشانی .

له‌ سالی ١٠٩٩م صه‌لیبی قودسیان گرت ، وه‌ ئه‌و مزگه‌وته‌یان کرد به  
که‌نیه ، وه‌ هه‌رچی شوینه‌وار « آثار »‌ی ئیسلامی بوو هه‌موویان  
سپری‌یه‌وه .

له‌ سالی ١١٨٧م سلطان صلاح‌الدین قودسی گرت‌وه ، وه‌ مزگه‌وته‌که‌ی  
کرده‌وه به‌ مزگه‌وته‌که‌ی جاران ، زۆر به‌جوانترو گرنکتر .

له‌ سالی ١٣٢٧م محمادی کوردی قلاوون ده‌ستێکی جوانی به‌سه‌را  
هه‌تیا ، وه‌ نه‌قشکاری‌یه‌کی زۆر چاکی کرد .

له‌ سولتانه‌کانی ئه‌سته‌مبول سلتان سلیم و سلطان سلیمان و  
عبدالعزیز و عبدالحمید هه‌میشه‌ ده‌ستیان تیا بووه .

له‌دوای جه‌نگی تیکرای جیهان ، ئه‌نجومه‌نێکی ئیسلامی رێک‌خرا ، وه  
له‌ سالی ١٣٤٢ه‌وه‌ تا سالی ١٣٥٨هـ به‌ کوششی حاجی امین افندی  
حه‌سینی ده‌ستیان‌کرد به‌ پاره‌کوژکردنه‌وه‌ له‌ناو هه‌موو حکومه‌تی ئیسلامی‌دا  
بۆ ده‌ست به‌سه‌را هه‌تیانیک و تازه‌کردنه‌وه‌ی نه‌قش و نقوشی . خولاسه  
ئه‌وه‌تی ئه‌و مزگه‌وته‌ دروست‌کراوه تا سالی ١٩٤٨ مسلمانان به‌ گیانیکی  
ئیسلامی‌به‌وه‌ چاودێری و ئاگاداری‌یان کرد ، بزانی له‌مه‌ولا چۆن  
ئاگاداری ئه‌کری .

(٦) سیدره : ناوی دره‌ختیکه‌ له‌ نزیک « جنة المأوی »‌وه ، وه‌ هه‌رچی  
گوفتارو کرداری به‌نده‌گان هه‌یه - که به‌رز ئه‌کرینه‌وه - تا ئه‌وێ ئه‌پۆن ،

ههتا جی پئی مه کانی پئی ، ریی ئهرواحی نه بی بی بوون  
خودا خۆی پهس نیگههبانه ، له وهولا ، لامه کانا نه (۷)

سه ریرارا شه هه نشاهی که فهرقی عهرشه کورسی پئی  
سهرم سهرگهردی پئی ، روحم فدای ئه و شاهی شاهانه (۸)

ههر ئه و شهو ، ئه و سه عاتهو ، ئه و دهقیقهو ، ثانی بهو ، له حزه  
خهلانی دا به شانا شا ، عه جهب له م شه و که تو شانه

له معراجی محمدا حکم خوا خۆی ئه زانی و خۆی  
سوئال فهرموو بچوو کیکیان تو له م گهره دی نه زانا نه (۹)

---

ههر وه که فریشتهش تائهوئ پئی یان هه به بهرۆن ، له وهولا ئیتر کهس نازانی  
چی به . سهر : ووشه به کی عهره بی به ، به مانا پۆینه . صفر : دهنگی  
پهرو بالی جبریل به ، واته تا « سیدرة المنتهی » جبریل توانی له خزمهت  
پیتفه مبهرا پروات ، لهوئ ئیتر ویتستاو نه توانی پیتشکهوئ ، چونکه  
نووری تهجه لالی خوا وه که ناگرو ، پهرو بالی جبریل و میکالیش وه که  
پووشی ئه م ناودۆل و دهره و ، وهر دو ههر دانه وایه .

(۷) واته ههتا جیگا پئی به که له مهکان و پێگای ئهرواحی پیتفه مبهرا نه بووئ ،  
هه موو له گه لیا بوون و پهوانه یان کرد ، دوا ی ئه وهی که جیگا پئی به که نه ما  
له مهکان ، وه که وتنه چۆلی لامه کانه وه ، ئیتر خوا خۆی ئاگادارو  
نیگههبانی پیتفه مبهره .

(۸) سهریر : تهختی له سهر دانیشتن . سهریر ئارا : که سیکه که به  
گهره بی و پیزی خۆی ئارایشی ئه و تهخته بدات که له سهری دائه نیشین  
وه که ووتهی « مجلس ئارا » که به به کیکی قسه خۆشی نوکته زان ئه و وترئ  
که ههر حهز بکهیت له گه لیا دانیشیت . عهرشو کورسی : زۆر جار له  
قورئانا ناو ئه برین ، وه مه بهس له مانه ههر تصویری گهره بی خوا به .  
واته ئه م پیتفه مبهره گهره به — که شه هه نشاهی هه موو پیتفه مبهرا نه —  
له شهوی معراجا گه یشته شوینیک که « عهرش » که وتبووه لای سهری و  
« کورسی » که وتبووه لای پئی .

(۹) حکم : جمعی حکمه ته ، واته له معراجی پیتفه مبهرا ئه وهنده حکمه تی تیا به ،  
مه گهر خوا خۆی بزانی ، به لام من — که سهر کرده ی نادانان و نه زانان —

فەلەك «يا لیتنى كەنت ترابا» ى ھىندە خوئند گریا

لیلاوی چاوی داھات و دیاریی دا تیا تانە

جەواھیر سورمەیی تۆزی بەری نەعلەینی بۆ ھەلگرت

لە کاخی خاکەوہ سەرکەوت و پینی نایە سەر ئەم بانە (۱۰)

(طی) و پەى کرد رەھو پەردە ، سوئالی کرد جەوابی گرت

عەجەب بازانە چوو ھاتو باز ھەر ئەو ئانە (۱۱)

حکەمەتیکى بچکولانەى لی ئەزانم ، ئەگەر پرسىبارى ئەو حکەمەتەم لی  
بکەیت لە شعری دوايى دا بۆت باس ئەکەم .

(۱۰) فەلەك : ئاسمانە . تانە : خالیکى سېىبە ئەكەوئتە سەر ھىندى چاو ،  
بینى نامیتى . جەواھیر سورمە : دەرمانیکى زۆر باشە کە بە چاوا ھات ،  
رووناکی ئەکاتەوہ . کاخ : کوشك ، لەگەل خاکا جناسى مقلوبى تىايە .  
سەر ئەم بانە : کە ئاسمانە ، واتە ئاسمان ھەسەدى برد بە زەویى ، کەوا  
پێغەمبەر لەسەر پشتى ئەوہو بەسەریا ئەروات ، وە ئەمیش بێ بەش ماوہ  
لێى ، لەبەرئەوہ ھەمیشە وەك وىرد ئایەتى «يا لیتنى كەنت ترابا» ى  
ئەخوئند ، واتە خۆزگە منیش وەك زەویى خاك بوومايە ، تا ھەزرەتى  
محمد پى پیا بنامايە . ئنجا ئەم ئایەتەى ئەوئندە خوئندو گریا تا  
لیلاوی داھات و چاوی سېىبە ھەلگەراو تانەى کەوتە سەر بەم ئەستیرانە .  
ئنجا پێغەمبەر تەشرىفى برد بۆ ئاسمان ، تا تۆزى ژیر سۆلەکانى بۆ  
بەری و وەك جەواھیر سورمە بیهیتى بە چاوی ئاسمانا تا تۆزى ئاواتى  
بیتەدى .

(۱۱) لە باسى معراجا زانایان ئەلین : پێغەمبەر لە مسجد الحرام نوستبوو کە  
جبریل ھاتو خەبەرى کردەوہ ، وە خەبەرەكەى داى ، ئەویش ھەستا  
دەست نوێژیکى شت و کەوتنەری تا گەشتنە مسجد الاقصی ، لەوئشەوہ  
بۆ معراج تا گەشتنە شوئنى خۆى ، وە چەند قسەى کە پرسىارو  
وەلامیک رووى دا ، ئنجا گەرايەوہ بۆ ئەو جیگایەى کە تیا نوستبوو ، بینى  
جیگاکەى ھىشتا ھەر گەرم و گورە ، وەك ئەو ساتەى کە بەجى ھىشتوہ .  
ئنجا خاکی بەم تاقە شعرە ئەم مەبەستە باس ئەکات .

لە ناوئندى «طی» و «پەى» و «رەھ» و «پەردە» دا لەفو نەشرى  
موردەتەب ھەبە ، بەم پەنگە «رەھ» بۆ «طی» و «پەردە» بۆ «پەى» ، واتە  
ھەزرەتى محمد رێى دوورو درێژى برى ، وە ھەزاران پلەى برى و

له خه لوه تخانه دهر كهوت و له ههوت خانه ی فه لك سهر كهوت  
له دهوله تخانه چوو يه لك ئان ، به دهولهت هاته وه خانه (۱۲)

له بۆ كي مومكنه ، مومكن له گهل واجب مولاقى بى  
له بۆ هم مومكنه ، مومكن بووه ، ثابت به بورهانه (۱۳)

نه سيمى فه يزي حق نهنگوت و غونچه ي كامى بى پشكووت  
ويصالى جانو جانانه ، چخوشه ، ره بى چهند جوانه ؟! (۱۴)

غم و هم عوقده و شادى شهل و پهل حل موسهلسل بوو  
كه ره راقى ، نه همد ساقى و نه همد مهستى په يمانه (۱۵)

---

پهرده ي لادا تا گه بشته باره گاي حوزوور ، ئنجا پرسيارى كردو وهرامى  
وهرگرت له يه لك چاوليكنانا، وه كوو نه فهرموئ : عه جهب بازانه چوو،  
وه هاته وه ههر له وساته ي كه تيا چوو بوو .  
مه وله وىش له م معنياهدا نه لئ :

**چوو ، بوو ، دى ، بىستى ، كرىا ، درياوه**  
**هاتق ، حهلقه ي دهر ههر مهله رياوه**

(۱۲) خه لوه تخانه : نه و جيگايه به كه هزره تى محمد تيا نوستبوو ، وه له وپوه  
چوو بۆ معراج . ههوت خانه ي فه لك : ههوت هوانه ي گه رۆك . دهوله تخانه :  
نه و شوينه به كه ليوه ي چوو بۆ معراج .

(۱۳) زانايان ، نه وى هه به له م بوونه وهردها ، دابه شى نه كهن به سى بهش :  
«واجب» و «ممتنع» و «ممکن» چونكه نه و شته يا بوونى پتويسته وهك  
خوا ، نه وه واجب الوجوده ، يا نه بوونى پتويسته وهك شەريكى خوا ،  
نه وه ممتنع ، يا نه بوونى پتويسته و نه نه بوونى ، وهك نه هم هه موو  
شتانه ي كه به چاو نه يان بينين ، نه وه ممكنه ، هيج ممكنيك ناگونجى  
له گهل واجبا كووبيسته وه نه ممكنه نه بى كه هزره تى محمده .

(۱۴) ئنجا باسى پيرۆزى نه و شه وه نه كات نه فهرموئ : نه سيمى فه يزو  
ره حمه تى خوا هه ليكردو خونچه ي كام و ئاواتى بى پشكووت ، كه نه و  
كام و ئاواته ش گه يشتنى يته مبه ر بوو بۆ خزمهت خوا .

(۱۵) غم : خه و خه فته . هم عوقده : واته هه روا عوقده و گرئى ناو دل و  
دهروون . شادى شهل و پهل : واته خو شى بزي بزي دنيا . حل :

له ئەحمەد تا ئەحمەد مېم بۆ فەرق و غەرقی وەحدت بوو  
بزانه عاشق و مەعشوق لەم دوانە کە کۆیانە (۱۶)

له اسراری شەوی ئیسرا ئەگەر اظهاری سری کەم  
نیشاری پێم دەکەن سەریان هەچی پیشەیی گوناھانە  
له سیری «قابه قەوسەینی و ئەو ئەدنی» یی ئەگەر دەدووم  
رجایە جان تاریم کەن ئەوانەیی کاهلی وجدانە (۱۷)

### باسی هێندێ لە معجزاتی پێغەمبەر

جیهان سایە نشینا تۆ مەگەر رۆحی نییە سایەت  
بەلێ سایە وظیفەیی جسمە ، جسمی تۆ هەمووی جانە (۱۸)

---

رووئەکاتە غەمو عوقدە . موسەلسەل : رووئەکاتە شادیی بزێ بزێ ، واتە  
له شەوی معراجا هەرچی خەم و گری بەک بوو کرانەوه ، شادیی بزێ بزێ  
وەک خۆی مانەوه و دەوامیان کرد .

کەرەم : لوتفو میهرەبانی بەرزو بەنرخیی خوا ، ئەحمەد ساقی :  
خوای تالک و تەنیا ، میهرەبانی خۆی کەرەم ئەکات بە پێغەمبەر . ئەحمەد :  
هەزرەتی محمدیش مەستی پەیمانەیی لوتفو میهرەبانی خوا بوو .

(۱۶) ئەحمەد : ناوی پێغەمبەرە . ئەحمەد : ناوی خوای تالک و تەنیا ، ئەم  
دوو ناو بە مېمیک لە یەک جیا ئەبنەوه ، وە بەمەدا ئەزانرێ کە خوا  
عاشقە و هەزرەتی محمد معشوقە ، بەم مەعنایە کە فرستادەیی خوا بۆ  
پایەیی دوواترین پێغەمبەرەتی هەر ئەبێ هەزرەتی محمد بێ ، وەک خوا  
خۆی ئەفەرموێ «اللہ اعلم حیث یجعل رسالتہ» واتە خوا باشتەر ئەزانێ  
کە فرستادەیی خۆی لەکوێ دا داتەنێ .

(۱۷) واتە ئەگەر نەیتنی شەوی ئیسرا ، یا نەیتنی «قاب قوسین او ادنای»  
دەرخەم لەبابەت بەخشین و میهرەبانی خواوە دەرحەق بە ئوممەتی محمد،  
لەوانەییە گوناھاران سەری خۆیان ، واتە ژبانیان بکەن بە شاباشم لە  
خۆشیانا .

(۱۸) وا بڵاوه کە پێغەمبەر «دروودی خوا یی بێ» سێبەری نەبووه ، ئنجای  
شاعیر ئەلێ : ئەی ئەو کەسە کە لە سێبەری جیهانا دانیشتووێت ،



پهس و پيشی دهدي هر دوو به ديدهي سر نه ديدهي سیر  
چديده ديويه ديدهي وا به غير از هم دو ديدهانه (۱۹)

له قوربی « قابه قهوسهین و نه و ادنی » دل خه میکی بوو  
بروی که چ کردو فرموو راسته ، دای دا پرووی که کیمانه (۲۰)

خه لاتی صوره تی قورئان و معنی هرچی دل خه زکا  
( فَسَلْ تَعْطَ ) له بهینا بوو ، هزاران سیری په نهانه (۲۱)

نه ته نه لاتی له تله ت کردو لات ئاسا به لادا هات  
عهزای بی عیزی عوزا که کن که سووری شیین و گریان (۲۲)

---

تو بۆج گیانیت وا سیبهرت نی به ؟ ئنجا خوی وهرام ئه داته وه ئه لئ :  
به لئ سایه بۆ جهسته به ، جهسته ی تۆش هه مووی هر گیانه گیانیش  
سیبهری نی به ، بۆ به تۆش سیبهرت نی به .

(۱۹) دهنگ بلآوه ئه لئ : پیغه مبه ر هه روه ک پروو به پروو شتی دیوه به چاو ،  
پاشه و پاشیش شتی دیوه ، وه کو ئه فرموئ : پيش و پاشی ئه دی به  
چاوی سر ، نه که به چاوی دل ، چ چاوی ، چاوی به چاوی وا که وتوه ،  
به غهیری ئه دوو چاوانی پیغه مبه ره .

(۲۰) داروو : دهرمانیکه که حکیم داینی له سر برین . واته له پایه به رزه ی  
که پیغه مبه ر دهستی کهوت له شهوی معراجا ، هیندی کهس له وهختی  
خویا به شتیکی دووریان زانیوه ، که پرسایاریان له پیغه مبه ر کرد ، به  
چاوو برۆ ئامازه « ئیشارهت » ی کردن که به لئ راسته ، وه به ورهنگه  
دهرمانی هه موو دوودلی به کی کردن .

(۲۱) دهنگ بلآوه که له شهوی معراجا خوا به پیغه مبه ری فرموو : « سَلْ  
تَعْطَ » واته چی داوا ئه کهیت ، داوا بکه ، تا بتدریج ، ئیتر پیغه مبه ر  
چی داوا کردبج به دل ، خوا داویج ، که به کیک له وانه له فظ واته ی  
قورئانه که به خه لات داویج . ئنجا که وابوو مه به ست له صوره ت له فظه  
به قهرینه ی مهعنا ، نه که سووره ته کانی قورئانه .

(۲۲) لات : بتیک بووه له ناو هۆزی « ثقیف » په رستویانه . لات ئاسا : واته  
وه که لاتی له برسا مردوو . عوزا : درهختیک بووه له ناو هۆزی « غه طه فان » دا

نه ههر لهسرى به کيسرا داوو قهسرى قهيسهري لهق لرد  
مهه شق کردو داغدارى شهه جه بهه غولامانه (۲۳)

شهه نشه مهه سهريه ميهري نه نوهر نهفسهري سهريين  
به خورما دۆلکه ئاوى هه لده کيشا يهك به دوو دانه (۲۴)

قهزا رازيى پرينى جهبلې دۆلکهى بوو قهدهر تى خست  
جهريى بوو مووجرو لى دا قسهى ووت يهك بوو لهم دوانه (۲۵)

---

په رستراوه ، پيغه مبهه خالدى كورې وهليدى نارد كه بى بړئ ، نهویش  
به تهوور تى بهر بوو ، پى نهووت :

يا عَزَّ كُفْرَانِكَ لَا سُبْحَانَكَ  
اَنِ رَايتَ اِلله قَدْ اَهَانِكَ

عهزاي بى عزي عوزا كه ن : واته ته عزي به بگرن بۆ پى خورمه تى و بى عيزه تى  
عوزا ، كهوا له شين و گريانى خۆيا سوور هه لکه راوه .

(۲۳) سوورى به - كه به دهست قهيسهري روومه وه بوو - له زه مانى جهزه تى  
عومه را گيرا به خۆيو قهسرى «هيره قله» وه ، هه روا ئيران گيرا به خۆيو  
طاقى کيسرايه وه ، كهوا بوو ئيسلام ههروهك تاج و تهختى کيسراي پروخان و  
قهسرى قهيسهري لهق کرد ، مانگيشى لهت کردو داغى خولامانهى نا به  
ناوچاوانيا .

(۲۴) شاهه نشاهيكي وهك جهزه تى محمد كه مانگ تهختى له سهه دانيشتنى و ،  
پۆژى دره خشان تاجى سهريتى - كرىكاريى كردووه ، وه دۆلکه ئاوى  
هه لهينجاوه له بيهر ، ههر دۆلکهى به دوو دهنك خورما .

(۲۵) قهدهر : ئاماده کردنى شتيكه بۆ بوون . قهزا : هيتانه دى نهو شتهيه ،  
قهزا تهنفيلدى قهدهر نهكات ، كهوا بوو خۆپاراستن له قهدهر نه پى ، بهلام  
له قهزا نابى ، نه گيڤ نه وه كه جاريك پيغه مبهه «دروودى خواى لى بى»  
له بهر نه شكه و تيكا نهويستى كه وورگى دابوو ، خيتر لى دوور نه كه ويته وه ،  
پى نه لىن : نهى پيغه مبههري خوا تو له دهست قهزا يانه كهيت ؟ نهویش  
نه فرموى : له دهست قهزا يانه كهم بۆ لای قهدهر ، كهوا بوو نهم نيو شعره  
كه نه لى «قهزا رازيى پرينى جهبلې دۆلکهى بوو ، قهدهر تى خست» پاشو  
پيشه ، واته نه بوو بى ووتايه : « قهدهر رازيى پرينى جهبلې دۆلکهى بوو  
قهزا تى خست » .

بنج ئەو بېرە چەند قوول بوو بەقەد چاوی تەماعی من  
 دەسی بردو دەرپهینا بین ئەم بازوو شانە  
 کە کابرا ئەم دەسە دی ، دەس بە دەس هات دەستی خۆی پەل کرد  
 پەلی گرتو شەلی چا کرد بەلێ دەس دەستی مەستانە (٢٦)  
 خۆ سجدە ی دارو سجدە ی بەردی زورە میسلی دارو بەرد  
 نە دارو بەردی تو ، باوەر بکە بەم دارو بەردانە (٢٧)  
 نەلێ ئیحیای مەوتا خاصە ئیججازی مەسیحایە  
 کە ئیحیای دوو کورە ی ئەیووبی ئەنصاری نمایانە (٢٨)  
 دەزانی رۆژە کە ی غەزوە ، غەزائی ، بێ غەزاوو ئاو  
 لەتینوانا ، لەتینانا ، نەماتین ، هات سەحابانە  
 کە فافی شوربی خۆیان و دەواب و غەسل و دەسنوێژیان  
 لەبەینی پەنجە ی ئاو سەرکەوت و ئەدووت عینی رضوانە (٢٩)

---

ئنجا بەهۆی ئەوەی کە گوریسە کە بە دەست پێغەمبەرەووە بچراو  
 دۆلکە کە کەوتە ناو بېرە کەووە (جەری بوو موجر) واتە ئەو کابرا بەی کە  
 پێغەمبەری بەکرێ گرتبوو ، جورئەتی کردو لە پێغەمبەری دا ، یا قسە ی  
 پێووت .

(٢٦) هەموو پێغەمبەرێک لە پێش پێغەمبەرێتی دا (ئیرهاصاتیکی) بوو ، با  
 ئەمەش یەکیک بچ لە ئیرهاصاتی پێغەمبەری ئیسلام ، هەر بەو پەنگە لە  
 شیعی دوايشا .

(٢٧) خۆ سەجده ی دارو : واتە دارو بەرد زۆر جار سەجده یان بردووە بۆ  
 پێغەمبەر ، وە سەری بەندە گی یان بۆ دانە واندووە . نە دارو بەردی تو :  
 واتە خۆ تو ئە ی ئادەمی دارو بەرد نییت تا تێ نە گەیت ، بەلکو ئادەمی بەکی  
 ژیریت ، کە واتە باوەر بکە بەم دارو بەردانە .

(٢٨) نەلێ ئیحیای مەوتا : واتە وانە زانییت کە مردوو زیندوو کردنەو هەر  
 بۆ عیسا بوو ، چونکە پێغەمبەری ئیمەش مردووی زیندوو کردۆتەو ،  
 وە ک دوو کورە کانی ئەیووبی ئەنصاری بچ .

(٢٩) غەزوە : واتە ئەو رۆژە ی کە غەزای تیا ئەکرا . غەزائی : ئەوانە ی کە

دلی تینوو گهرووی ووشکیان تهواو پاراوو تیراو بوو  
تهواو ئاوی دلی دانو و خوش تصدیق و ئیذعانه (۳۰)

نیهای مه نهالی ئیمان ظریف سه رسه بزو خوړم بوو  
گول و لاله و وده وشه ی دین تهواو خیزا بهم ئاوانه (۳۱)

هه لی گرت ئاوی ساواو به ناوی زه رده شتیا رشت  
ئه و ئیحیای عه نی ئیعجازه و ، ئه م ئیطفای ناری طغیانه (۳۲)

حدم کوا من به یان و عه دی ئیعجازی محمد که م  
که ته عددی نجومی ئاسمان خارج له امکانه (۳۳)

---

غزایان نه کردو نه جه نگیڼ له پړی خوا دا . بڼ غزا : بڼ خواردنیک  
که به ری دلین بگری . له تینانا : له پړی هینانه وهی هیزو تینا .  
سه حابانه : واته وهك هه وری به بارشت ئاوی هه لړشت ، به مړه نکه دهستی  
پیروزی نایه ناو ده فریکه وه که توزی ئاوی تیاوو ، ئیتر له بهینی  
به نجه کانی به و ئاوه ل هه ل نه قولا وهك ئاوی به هه شت .  
(۳۰) ئیذعان : ته صدیق و باوه .

(۳۱) نیهال : دره ختی راست و جوان . منهل : سه رچاوه . خوړم : ووته به کی  
فارسی به واته خوش . خیزا : ووته به کی فارسی به واته خه ملی .

(۳۲) ساوا : ده ری اچه به کی گه وړه بووه له ناوه ندی « هه مه دان » و « قوم » دا ،  
وهك عبدالباقي زه رقانی نه لځ له شهر حی : « المواهب اللدنیة ، بالمنح  
المحمدیة » دا ، که له شهوی له دایک بوونی پیغه مبه را ئه و ده ری اچه به ووشك  
بووه ، له پاش ماوه به کی زور شاریک له و جیگایه دروست گراوه ، به ناوی :  
« ساوا » وه . نار : ووشه به کی عه ره بی به واته ئاگر . زه رده شت :  
لوغه تیک له زه رده شت ، که ئه و ئاگره هه زار سال سووتاوه و گراوه ، وه  
ئویش له ووشه وده کوژاوه ته وه ، هه ووه له و شوه دا ناوی ساوا کرابی  
به سه ر ئه و ئاگره دا و ابووه .

(۳۳) واته هه ووه ختیک توانیت ته ستره ی ئاسمان بژمیریت ، ئه و حه له  
ئه شتوانیت ئیعجازی پیغه مبه ر بژمیریت ، خو ناتوانیت ئه و یان  
بژمیریت ، که واته ناتوانیت ئه میشیان بژمیریت .

## باسی هاوړی یانی پیغه مېهر به ټیگرایی

وهره سهر سهری سیرهت پاکو صورهت چاکی نه صحابی  
 قهدهم فهرمانی هرچی بن نه بیته نه نیا خانه (۳۴)

به وهجهی چلچرای روویان به شهمی رووی جه لاگیر بوو  
 به نووری نه نیا دوت ووت عهره بستان چراخانه (۳۵)

له کام که متر که سنج ساتی سهری خاکی بهری پښی پښی  
 دهزانی پښی محمد تاجی فرقی جه معی نه دیانه (۳۶)

مه که ضائع وه که نه سکه ندهر زهرو زوړیکي زوړو هیچ  
 به خاکی ووشکی پښیان تهړ که لیوت عینی حه یوانه (۳۷)

(۳۴) سیرهت : په ووشت وخواو . صورهت : سهر و سیمه . قهدهم فهرما

هته د : واته بچنه هر شویتیک نه بیته نه نیا خانه ، ننجا نه مه بوچی  
 وایه ؟ له بهر شعری پاشوو که نه آلی : به وهجهی چلچرای ، روویان هته د .

(۳۵) چلچرا : تهنه که به کی گرده ، ناوه راسته که ی ناوینه به کی تی گیراوه ،  
 مؤمیک یا له مپایه که له بهرده می نه و ناوینانه دا هل نه واسرئ به  
 چلچرا که دا ، له هر ناوینه به که وه له و ناوینانه ، عکسی ، رووناکیی  
 مؤمه که یا له مپاکه ، دهر نه که وئ ، وه به رووناکیی هه مو لایه کیان نه و  
 شوینه ی که تیا هه لو اسراوه رووناکي نه که نه وه ، ننجا له م شیمه دا شاعر  
 ته شبهی رووی هاوړیکانی پیغه مېهر نه کات به چلچرا له مه دا که هه موو  
 به جوړئ له چرای روخساری پیغه مېهر رووناکي یان وهر گرتووه نه ووت  
 عهره بستان به نووری نه نیا بوته چراخان .

(۳۶) واته نه گهر هیچ وپوچترینی ناده میی ساتیک سهری خاکی بهری پښی  
 پیغه مېهر پښی ، به په ننگیکي وا سهر نه که وئ له ژیری و بیرو خوا ناسی دا -  
 تی نه گات که پښی محمد تاجی سهری هه موو نایینیکه .

(۳۷) نه سکه ندهر : مبه سست نه سکه ندهری مقدونی به ، که گه وره ترین سهر کرده  
 « قائد » به کی جه نگی بووه له جیهانا .

له سالی ۳۵۶ ی پیش میلاد ، له شاری «بیل» له یونان هاتو ته دنیاوه ،  
 له تهمنی سیانزه سالی دا خویندنی سهره تایی ته واکر دووه ، وه فیلیبی  
 باوکی ناردووه تی بولای نه رسته ووه که خویندنی پښ ته واکر بکات .

له خوانی سوجه تی گهر ساره بانج لوقمه یه کی خوارد  
 له علم و حکمه تا ټوت ووت : ټمه ټوستادی لوقمانه (٣٨)  
 ټه گهر کویتسانی بی چاوی به سورمه ی خاکی بهر پی رشت  
 رمالی دهشتی گرمیانی ، له بهرچاو بوو به دوردا نه (٣٩)  
 مه جو سی زاده پی فورسی ، که حېتا بوو به مستعرب  
 گه دابوو پادشا ده رچوو ، به لې سهلمان سوله یمانه (٤٠)

له ټه مهنی بیست سالیدا باوکی مرد ، له سالی ٣٣٤ ی پېش میلادا  
 هیرشی برده سهر ټیران ، شای ټیران که دارا بوو رهوی کرد له بهریا ،  
 ټنجا چووه سهر سووریو گرتی ، دواي ټه و چووه سهر مصر به  
 بی بهرگری ، وه بناغهی شاری اسکندریه دانا .

له سالی ٣٣٧ ی پېش میلاد هیرشی برده سهر هیند به پی هیچ  
 بهرگری بهک ، تا گه یشته رووباری « هیفاز » له وئ وستی تی به پی تا  
 بگانه رووباری « غانج » به لام له شکره کی دواي نه که وتن له ولایتی  
 بهر بهرهلادا که شاره زای هیچ شوینتی نیین ، به ناچاری ، ټه ویش  
 له ویدا ویتسا ، وه بهم په نگه گه وره ترین امپراطوریه تی له جیهانا  
 دروست کرد .

له سالی ٣٣٧ ی پېش میلاد نه خۆش کهوت ، وه دواي یانزه روژ مرد ،  
 پېش ټه وده ټه مهنی بگانه ٣٣ سال .  
 حه یوان : مصدره به مانا حه یانه ، واته ژیانی به راستی به .

(٣٨) ساره بان : ووته یه کی فارسی به واته خوشتره وانه . لقمان : کوری  
 باعوراء ، وه خوشکه زای ټه یوب پیغه مبه ره ، پیاوکی زاناو دانا بووه ،  
 خوا ټاموژگاری به کی بؤ کوره کی پی جوان بووه ، بؤ به له فورانا  
 ټه یگتیر ټه وه .

(٣٩) کویتسانی بهک : ټه گونجی مه بهستی له م کویتسانی به ، سهلمانی فارسی  
 بی که ناوی له شعری دواپی دا دئ ، وه یه که مین ټیرانی به که که مسلمان  
 بووه ، وه چاوی به سورمه ی خاکی بهری پی پیغه مبه ره رشتووه ، بؤ به  
 دئی چوو به عهره بستانا ، وه تا مرد به جی نه هیتشت .

(٤٠) مه جو سی : ناگر په رست . فورسی : فارسی . مستعرب : غهیره  
 عهره بی به که که فتری عهره بی بوو پی ، وه له ولاتی عهره بستان دانیشتی ،  
 وه سهلمانی فارسی و بلالی حه به شیی و صهیبی رو میی ، که سی

## بأسی نه بو به گری صدیق

خصوص نهو صدق کرداره ، دهر وون گه نچینه ی نه سراره

که ثاني اثنين في الغارہ ، که (شيخ الصّحبي) هه موانه (٤١)

بهوی فهرمو خودا رازیم لهو ، ئهر رازی له من بئ نهو

ته جهللی خستی به چهرخه ، وه کوو ئهم چهرخی گهردانه (٤٢)

صحابه ی پیغه مبه ر بوون ، وه به عه شقی پیغه مبه ره وه ، ده ستیان له ولات وه له دین وه له زبانی خو یان هه لگرت ، وه له خزمهت پیغه مبه را مانه وه تا مردن . سه لمان سوله یمانه : واته سه لمانی فارسیی که ئاگر به رستیکی بئ ناوو نیشان بوو ، له سای ی ئیسلامه تی به وه بوو به بیاو یکی وه که حه زره تی سوله یمان له دین وه دنیا دا .

(٤١) صدق کردار : واته هه موو کرده وه به کی له یووی پاکیی و راستی به وه بووه . ثاني اثنين : واته دووه می دوو کهس ، بهمه ئامازه «نیشاره» ئه کات بۆ هاوړی یی نه بوو به کر بۆ پیغه مبه ر ، له غاری «ئهر» دا ، کاتیک که کۆچیان کرد له مه که وه بۆ مدینه ، وه خو یان شارده وه لهو غاره دا ، شیخ الصّحب : واته گهره ی هه موو صحابه کان .

(٤٢) بهوی فهرموو : ئامازه به بۆ قسه به که که عبداللهی کوری حه زره تی عومه ر ئه یگیر یته وه ئه فهرموئ : چووم بۆ خزمهت پیغه مبه ر ، یوانیم وا ئه بوو بکر له خزمهتیا دانیشتووه ، عه بایه کی له خو یه وه پیچاوه ، وه به روکی عه باکه ی به توو لئیک دره خت قایم کردووه تا سنگی دهر نه که وئ ، له وده مه دا جبریل هاته خواره وه بۆ خزمهت پیغه مبه رو لئ ی پرس ی : بۆچی وا ئه بوو به کر خو ی پیچاوه ته وه بهم عه بایه و ، یه خه که شی درووه به توو ل ، پیغه مبه ر فهرمووی چونکه ههر چیکی بوو هه مووی له من وه له ئیسلامه تی دا به خت کردووه ، هیچی نه ماوه ئهم تا قه عه بایه نه بئ که خو ی بئ داپۆشیوه ، جبریل ییش فهرمووی : بئی بلئ : خوا سه لامت لئ ئه کات ، ئه فهرموئ : ئایا لهم کاتی ئادارایی به دا له من رازی به ؟! پیغه مبه ر که سه لامه که ی خواو قسه که ی بئ گه یاند ، ئه بوو به کر له خوشیانا ده ست ئه کات به گریان ، وه به ده وری خو یا ئه سووړ یته وه و سئ جار له سه ر به که ئه فهرموئ : خوا به من له تو رازیم .

حەدێشە گەر خەلیلیکم بە غەیرەز رەب بگرتایە  
 ئەبووبە کرم ئەگرت ، الحق خیرەد لەم روتبە حەیرانە (٤٣)  
 جیرانیکی شکاتی کرد لە خزمەت فەخری عەلەمدا  
 کە بۆنی گوشتی برژاو دئی هەمووشەو لەم دەرو بانە (٤٤)  
 لە خانەی حەزەرەتی صدیقەو دئی غالییا ئەم بۆ  
 دراوسێی بێ بەشین ئیمە ئەمە کە ی دەابی جیرانە (٤٥)  
 کە فەخر المرسلین بۆی وەردی صەدری پاکی کرد فەرمووی  
 ئەمە بۆی خشیة اللہ یە ، ئەمە بۆی قەلبی بریانە (٤٦)  
 مەگەر نەدییستوووە ئەم قەولە فەرمووی موخبری صادق  
 شەوی ئیسرا ئەبووبە کرم ئەدیی لەم ئاسمانانە (٤٧)

(٤٣) گەر : کورتە ی ئەگەرە . خەلیل : دۆستیەکە لە تەنگانەدا بەتەمای بیت  
 کە بێ بەدەنگتەووە پشت گیریت بکات ، واتە لەدوای خوا ئەگەر من  
 دۆستیکی ترم بگرتایە بۆ پۆزی تەنگانە ، ئەبووبە کرم ئەگرت ، بەلام من  
 بە غەیری خوا کەسی تر ناگرم بە پشتیوان . خیرەد : ژیری ، واتە  
 ژیری و بیر لەم پایە بەرزە ی ئەبووبە کرە سەرسامە .

(٤٤) جیران : ووتە یەکی عەرەبی یە بەمانا دراوسێ یە .

(٤٥) ئەمە کە ی دابی جیرانە : واتە ئەمە کە ی ئادابی دراوسێ تی یە ؟!

(٤٦) وەرد : ووشە یەکی عەرەبی یە واتە گۆلە . صدر : عەرەبی یە بەمانا سنگە ،  
 واتە پێفەمبەر کە بۆنی گۆلی سەرسنگی ئەبووبە کری کرد فەرمووی : ئەم  
 بۆنە بۆنی دلو دەروونی ئەبووبە کرە کە لە ترسی خوا ئەبرژئی و  
 هەل ئەفرچئی ، وە ئەم خەلقە بە بۆنی گوشتی ئەزانن .

(٤٧) موخبری صادق : پێفەمبەرە کە هەر خەبەرێک ئەو بیدا ، راست و  
 دروستە ، وە جئی گومان نی یە . شەوی ئیسرا هەتەد : وا دەرنەکەوئ  
 لەم فەرموودە ی پێفەمبەرەووە کە خوا وێنە ی ئەبووبە کری لە هەموو  
 ئاسمانەکانا نیشانی پێفەمبەر داووە بۆ ئەو ی نەترسئ و بئی دابی ،  
 وەک لە شعری دوا یی یەو دەرنەکەوئ .



ټه نيسى بوو له هر رڼى ، جھلىسى بوو له هر جڼى  
 مه سھليان فى المھسل بيليم ټم ټاصف ټو سليمانه (٤٨)  
 عروقى شھلئو شوبھى ټه هلى شيعه و ره فضى پڼى بهى بوو  
 ټه گھر ټينصاف بڼى لايان به شيرى ټم ده ليلانه (٤٩)  
 كه سڼى صديقى ټه كبر بڼى ، مھين يارى په يه مبر بڼى  
 ټه بڼى پڼى ټه فسرى سهر بڼى ، له كن داناو فھرزانه (٥٠)

### باسى عومهر

به ثانى و ټه و ټه فھرقي ټه بوو به كرو عومهر ټارى  
 دين ټينسانه له چاويآ ، ټم دو ټينسانه دو ټينسانه (٥١)

(٤٨) ټه نيسى : ووتې به كى عره بى به ، به هاورى ټه ټين كه به بينى  
 كه يف خوځش بڼيت . جھلىس : هاو دم له كورى دانشتنا . ټاصف :  
 كورى به رځيا ، وه وه زيرو خوځه ويستى هزره ټى سليمان بووه .  
 سليمان : كورى داوود پټغه مبره ، كه پاشايه كى زور به ده سلات بووه ،  
 ټم پاشايه بيت المقدسى دروست كړدوه ، وه (٩٢٩) سالى پټش ميلاد  
 كوچى دوايى كړدوه .

(٤٩) عروق : جمعى «عرق» ه ، به مھنا په گډو ريښه به . شھك : به مانا گومان و  
 دوو دلى به له شتيكا . شوبه : به مانا لڼ كوراني شتيك . رفض : به مانا  
 رافضى به ، كه جوړيكن له شيعه ، واته ريښه گومان و سهر لڼ شيتوانى  
 شيعه و رافضى بهى بوو به به لكه كى ټم ده ليلانه كه له شيرى بړنده  
 تيژترو بړنده ترن .

(٥٠) مھين : ووتې به كى فارسى به به مانا گوره . په يه مبر : پټغه مبر .  
 ټه فسر : فارسى به به مانا تاجه . فھرزانه : فارسى به به مانا ژيره . واته  
 به كيك گه وړه ترين راست گډ بڼى له جھلانا ، وه گه وړه ترين هاورى و  
 هاو دهمى پټغه مبر بڼى ، ټه بڼى پڼى تاجى سهرى همموو كه ستيك بڼى به  
 خوينده وارو نه خوينده وارو شيت و ژيره وه .

(٥١) ټارى : به لڼ . دين ټينسانه : واته وهك ټينسانيتك وايه . ټم دو ټينسانه :  
 كه ټه بوو به كرو عومهرن . دو ټينسانه : واته دوو بيبيله به له چاوي دينا ،  
 واته ټه بوو به كرو عومهر بيبيله چاوي دينى ټيسلمان .

که غره‌ی صَبْجی صَمصامی له‌یتو شامی نیام دهرکه‌وت  
مَنوَر بوو شه‌وی کفری یه‌مه‌ن تا شام صَبْجانه (۵۲)

به دوو دۆشیزه دوخته‌ر مه‌ددو جه‌زری نییل ده‌بوو هر سال  
به فرمان ته‌رکی کرد ، نه‌و تا قیامت به‌نده فرمانه (۵۳)

له به‌ینی نه‌و هه‌تا قه‌یسه‌ر مه‌سافه‌ی قه‌سر زیاتر بوو  
به یه‌ك په‌نجه‌ سه‌ری هه‌لدا بیین نه‌م ده‌ستو په‌نجاهه (۵۴)

---

(۵۲) غره‌ : سپیتی‌یه‌که له ناوچه‌وانی نه‌سپا . صمصام : شمشیری برنده .  
نیام : ووتیه‌کی فارسی‌یه واته کیلان . صبحانه : واته وه‌ك صبح . واته  
که رووناکیی به‌ری به‌یانی شمشیری عومهر دهرکه‌وت له‌ناو شاری شاما  
— که وه‌ك کیلان وابوو بۆ بی‌بروایی — رووناك بووه‌وه شه‌وی بی‌بروایی له  
یه‌مه‌نه‌وه تا شام .

(۵۳) نه‌گیرنه‌وه کاتیک که عمری کوری عاص مصری گرت ، نه‌هالی مصر  
پی‌یان‌ووت : له زۆر کۆنه‌وه نه‌بج هه‌موو سالتیک دوو کچی جوانی سه‌ر  
به‌مۆر برازیننه‌وه و بیخه‌ینه ناو ناوی نییله‌وه تا سه‌رپرێژ « فیضان »  
بکات ، وه‌ بیتو بروات ، عمر نه‌مه‌ی نووسی بۆ جه‌زه‌ته‌ی عومهر ،  
نه‌ویش کاغه‌زێکی نووسی بۆ نییل ، پی‌ی‌ووت : « له عومهری کوری  
خه‌تابه‌وه بۆ نییلی مصر ، نه‌گه‌ر تائینستا به‌ ئاره‌زوری خۆت هاتوچۆت  
کردوو ، ئیمه‌ هیچ پتو‌یستی‌یه‌که‌مان به‌ تو‌ نی‌یه ، وه‌ نه‌گه‌ر به‌ فرمانی  
خواش هاتوو‌بیت و چو‌یت برۆ به‌ ناوی خواوه » کاغه‌زه‌که‌ی نارد بۆ  
والی مصر که بیخاته ناو نییله‌وه ، له‌ورۆژه‌وه نه‌و ده‌ستوره‌ کۆنه‌ نه‌ما ،  
وه‌ نییل به‌ بی‌گیروگرفت هاتوچۆی خۆی نه‌کات . ئنجا نه‌م شه‌ره  
ئاماژه‌یه‌ بۆ نه‌م داستانه . دۆشیزه دوخته‌ر : واته دوو کچی سه‌ر به  
مۆر ، که هه‌موو سالتیک خراوته‌ته ناو نییله‌وه تا ئاوه‌که‌ی نه‌هاتو  
نه‌کشایه‌وه « مدو جزر » .

(۵۴) قه‌یسه‌ر : به‌ پاشای رووم ووتراره که له‌کاتی عومهر « هرقل » بووه ،  
مه‌سافه‌ی قه‌سر : چل و هه‌شت میله‌ که له‌ برینی نه‌م ماوه‌یه‌دا دروسته  
بۆ ره‌وته‌نیی « مسافر » نوێژی چوار رکاتی کورت بکاته‌وه به‌ دوو رکات .  
به‌ یه‌ك په‌نجه : زۆر گه‌رام نه‌م قسه‌یه‌م له‌ هیچ کتیبیکا نه‌دۆزی‌یه‌وه ،  
نازانم مه‌لا خاکی نه‌مه‌ی له‌کوێ هیناوه .

نه ته نها ره ونه قی بازاری کوفقاری شکاندو به سی  
فیرار کرده ی ده سی مه عنی نهو ئاخر دیوو شهیتانه (۵۵)

به زهیتی حکمهت و حوکمی نهو ، نه م صیباحه ، صبح ئاسا  
ههتا هات شوعله وه رتر بوو ، که بوو به م پوژی ره خشانه (۵۶)

به ئابی تیخی عه دلی نهو نیهالی دین سه مهروهه بوو  
به ری فه پوژوهو گوهههه ، دوپو ، یاقووتو ، مه رجانه (۵۷)

(صدای یا ساریه) و ( شربی ) پیاله ی زه هره که ی قه یسهه  
له گویتته یادته یه کیهک چه په یداوو نمایانه (۵۸)

---

(۵۵) واته حه زه ته ی عومه ره ونه بچ ههه بازاری بچ پروایی و بچ پروایانی شکاند بچ و  
هیچی تر ، به لکو شهیتان له دهستی نهو رهوی کردوهه .

(۵۶) واته به پوژن زهیتی حکمهتو حوکمی عومهه ، چرای ئیسلامهتی وهک به ری  
بهیان ههتا هات رووناکتر بوو ، تا بوو به م پوژی نیوه پوچه .

(۵۷) واته به ئاوی شمشیری دادو عه داله تی عومهه ، دره ختی دین بهردار  
بوو به به ری پیرپوژوهو گوهههههه مرواری و یاقووتو مه رجان .

(۵۸) صدای یا ساریه : ابن حجر له کتیبی «صواعق» و زور له زانایانی ئیسلام ،  
هه ره که له کتیبی خویا نه گپه یته وه نه لئ : حه زه ته ی عومه ره له شکر یکی  
به سهه کرده یی « ساریه » نارد بچ ئیران ، پوژیکی ههینی نه م له شکره  
له «نه هاوه ند» له نزیک شاختیکه وه نه که ونه جه نگه وه ، له شکر ی ئیران  
نه یانه وئ ده وریان بگرن ، له وکاته دا عومه ره له مه دینه دوانی ههینی  
نه خوینته وه ، وه له ناو راستی دوانه که دا ، ده ست له دوانه که ی  
هه ل نه گری ، وه دوو جار ، یا سی جار بانگی ساریه نه کات و نه لئ :  
«یا ساریه الجبل» واته نه ی ساریه پروو بکه ره شاخه که ، دوا ی نه وه  
ده ست نه کاته وه به دوانه که ی ، دانیشه توانی جمعه که هه موو ته ماشای  
یهک نه که ن ، امامی علی نه فه رموی سهه بر که ن تا له جمعه که نه بیتنه وه ،  
دوا ی جمعه که په سیاری لی نه که ن ، نه فه رموی : له وکاته دا به دلما هات  
که له شکر ی بچ پروایان له ئیران خه ریکن ده وری له شکره که ی ئیمه بگرن ،  
وه نه مان نزیک له شاختیکه وه ، ئنجا نه گهه پال بدهن به شاخه که وه پشتیان  
قایم نه بچ ، وه ههه پروو به پروو جه نگیان له گه ل نه که ن ، به لام نه گهه  
پروونه که نه شاخه که له ههه چوار لاهه ده وور نه درین ، ئیتر به بچ به روا

له اطفای نارو دهفعی زهله لهی نهو چاک نظر فهرموو  
له منی تفصیلی بۆت نادم ، بچۆ خۆت نه زهه بروانه (۵۹)

## باسی عوسمان

برا ئیتر به چۆکا بێ له سه ر نه ژتوی نه ده ب دانیش  
ته و او چاو بیره به رپیی خۆت که ئیکه به حسی عوسمانه

سوئالی ریی حه ق و ته فسیر و علم و حلم له و پرسه  
که نه و روشته ی نظامی سوورته و ئایه تی قورئانه (۶۰)

نه وه زینته فزای روی شاهدی قورئان و حوسن ئارا  
به لێ جمعیتی طور به بێ شانه په ریشانه (۶۱)

---

نه و قسه یه م له ده م ده رچوو . له دوای مانگیك ته ته ر « قاصد » ی ساریه  
گه یشته مه دینه به کاغه زی ساری به وه ، نه لێ : ئیمه مانگیك له مه پیش  
له یوژی هه بنی دا که وتینه جه نکه وه ، له و کاته دا گویمان له ده نگیك بوو  
دوو سێ جار بێ یووین : « یا ساریه الجبل » ئیمه ش پالمان دا  
به شاخه که وه ، وه جه نکه که مان برده وه . شربی پیا له ی زه هره که ی  
قه یسه ر : زۆر گه رام نه م قسه یه شم نه دۆزی به وه ، نازانم خاکی نه مه ی  
له کوێ هینا وه .

(۵۹) واته باش و ورد به ره وه له و هه موو جه نکه نه ی که عومه ر کردوونی و  
بردوونی به وه ، وه نه و هه موو رووداوانه ی که له کاتی نه و قه و ما وه  
کووژاندونی به وه . نه زهه : کتییی نه هه المجالسه .

(۶۰) روشته : به کشته کیك نه لێن که ته زیج و ملوانکه ی بێ هۆنرا بێته وه  
ئنجا له به ره نه وه ی که عوسمان سووره ته کانی قورئانی ریز کردووه و چوار  
نسخه ی لێ نووسیوه ته وه و بلاوی کردوونه ته وه به چوار قورنه ی جیهانی  
نه و پۆژه ی مسلمانان ، بۆیه به عوسمان نه لێ : روشته ی نظامی سوورته و  
ئایه تی قورئانه .

(۶۱) دوا ی کۆچی دوا ی عومه رو بلاو بوونه وه ی مسلمانان به هه موو  
عه ره بستان و مصر و عراق و ئیران و شام و فه له ستینا ، وه دوا ی دانانی

عه دوو په ردهی دلی که دریی ، له شهر ما چاوی هه ل نه بری  
به جان نه قدی حه یای ده کړی ، نه مانه ده آبی عوسمانه (۶۲)

هه لی کرد سه رسه ری فیتنه ، ته پو توزی به لای هه ستان  
عورووسی باله خانه ی چاو ، به توز بوو به به لا خانه (۶۳)

عوسمان به خه لیغه له جچی عومر ، به ماوه به که خه بر به عوسمان  
که یشته که قورئان خوین له خویندنه وهی هیندی ووتی قورئانا  
دووه به کی که ووتون ، واته هه ربه که ی به رنکیک نه یخوینته وه ، خیرا  
عوسمان ناردی نه ده فته ری که قورئانی تیا نوسرابووه له کاتی  
نه بووه کرو عومرا ، وه لای حه فصه ی خیزانی پیغمبر دانرابوو ،  
هینای ، وه که وره کان له هاوړیکانی پیغمبر ی کوکرده وه ، وه ثابته  
به ثابته نه بیان خوینده وه ، وه دلنیا نه بوون له خویندنه وه که ی وه  
ده برین «تلفظ» ه که ی و ، جیکاکه ی له ناو سووره ته که داو جیکای له ناو  
قورئانه که دا تا سی جزمه که بیان ته واو کرد ، وه هموو سووره ته کانیا  
ریز کرد ، ئنجا چوار نوسخه ی لی گرته وه ناردی بو مه که کو فو  
بصره و شام . فزا : به مانا زور . طوره : مووی پیشانی ، واته عوسمان  
نارایشی قورئانی دا به ریز کردنی سووره ته کانی و به رودوا هانیا  
به دوا ی به کا به ړیک و پیکي . هموو شتیک که زور بوو ، وه که و تن  
به سه ربه کا ناشیرین ده رنه که وئ ، به لام که ریز کران و ړیک خران ئنجا  
جوانی به که ی ده رنه که وئ ، وه که مووی پیشانی تا به ناو به کا بچی و  
نالوزکابن ناشیرین ده رنه که وئ ، به لام که شانه کراو تاوه کانی له به که  
جیا بوونه وه ئنجا جوانی به که ی ده رنه که وئ ، وه کوو نه لئ : به لئ جمعیتی  
طوره به بن شانه به ریشانه .

(۶۲) عه دوو : ووتیه کی عه ربه ی به به مانا دوشمن .

(۶۳) سه رسر : بای سه ختو توند . عورووسی : ژووریکه که پیشه که ی  
هموو به که په نجه ری تاک بئ ، به جۆریک که بکریته وه ، وه هاتوچوی  
پیا بکری ، ئنجا عورووسی وا هه به له نهومی به که مایه ، وه عورووسی  
وا هه به باله خانه به له نهومی دووه م یا سپه مایه ، چاو که به که لله ی  
سه روه به ، وه له ژووو هموو نه ندامیکه وه به ته شبیه کراوه به  
عورووسی باله خانه ، ئنجا هم باله خانه به به ته پو توزی به لاو نازاوه بوو  
به به لا خانه .

کزه‌ی باره‌ش ، نه باره‌ش ، به‌لکو بای شهر ، گهرده‌لوی کرد  
گه‌روو‌گیری زبانه‌ی شه‌معی دین بوو ، کابنی عه‌فانه (٦٤)

مینای بینای بینائی که روشن بوو دل‌گوشای دل بوو  
به دوودی دوا هه‌ناسه‌ی شه‌م ، سیاهی گرت زه‌نگیانه (٦٥)

بصر په‌رده‌ی به‌سردا چوو ، خه‌موش بوو شه‌معی ذی‌النورین  
به ئومیدی سه‌حر من بعد این روبکه‌ینه ده‌رگانه (٦٦)

له داغی فیرقه‌تی شمع هینده گریاووم نه‌ما چاووم  
به حالم فه‌تخی بابن کا مهر ئه‌و بینایی چاوانه (٦٧)

---

(٦٤) گهرده‌لوی : گه‌ژه‌لووکه‌یه‌که که گه‌ژ بخواو لوول بخواو سه‌ره‌وژوور  
بروا ، ئنجا بای شه‌رو به‌دبه‌ختی ئیسلامه‌تی ها‌تو‌کردی به گهرده‌لوی و  
کردی به قورگی عوسمانی کوری عه‌فانا تا زبانه‌ی شه‌معی دینی  
کووژانه‌وه .

(٦٥) مینا : شووشه‌ی رووناک . بینایی : بینین ، ئه‌بیژری : بینایم نی‌یه ،  
واته‌نایم . بینائی : ئه‌وه‌ی که پئی ئه‌بینیت که چاوه . شه‌م : بصر  
کورته‌ی شه‌مه . زه‌نگیانه : واته وه‌ک زه‌نگی ، واته شووشه‌ی بینایی  
چاوی عوسمان که پۆشن و رووناکو دل‌گوشا بوو ، به دووکه‌لی  
دوا‌هه‌ناسه‌ی شمع که کوژابه‌وه ، ئه‌و شووشه‌یه ره‌ش هه‌لگیرسا وه‌ک  
زه‌نگی .

(٦٦) بصر : چاوه . شه‌معی ذی‌النورین : به عوسمان ئه‌لین چونکه  
دوو کچی پیغه‌مبه‌ری به‌رودوا ماره کردوو ، به‌که‌م ام‌کلثوم ، دووه‌هم  
رقیه ، واته عوسمان که چاوی لیکنه به ئیجکاری ، چرای کوژابه‌وه ،  
چرا که نه‌ما ئه‌بج به ئومیدی رووناکی به‌ری به‌یان و روبکه‌ینه ده‌رگانه ،  
که بریتی‌یه له امامی علی ، چونکه پیغه‌مبه‌ر فهرموویه‌تی : « انا مدینه العلم  
و علی بابها » واته من شاری زانیم و علی ده‌رگا‌که‌یه‌تی .

(٦٧) شه‌مع : مۆمه که بریتی‌یه له عوسمان . مهر : کورته‌ی مه‌گهره .  
بینایی چاوان : بریتی‌یه له خوا ، واته به‌مردنی عوسمان ئه‌وه‌نده گریام  
تا چاوه‌کانم کویر بوون ، ئنجا مه‌گهر خوا ده‌رگایه‌کی رووناکیم لی  
بکاته‌وه .

## باسی علی

بلخی تا ریوی طبعانی تفاق نه ندیشی نه صحرای  
 که ناره گیر بن ئیتر توبه توبه شیری مهیدانه (٦٨)  
 به کامین زورو زاتی ، کهس به یانی زورو زاتی کا  
 که وهك قلب الاسد قلبی نه سهد لهم شیړه لهرزانه (٦٩)  
 شهوی هجرت له مهککه نه حمده و صديق که دهر بازوون  
 له چیگه ی نه حمدا حیدر به شیرۆ نوست شیرانه (٧٠)  
 عهدو ، وختی علی یان دبی له جی نه حمده ، له جی مات بوون  
 له هر کوئی دهر کوئی گوئی شیر ، بهلخی ریوی هه راسانه  
 خو ناویرم بلیم دهستی علی و دهستی خودا یه کبوون  
 نه ترسم پیم بلیم : شیعه ی علی نه کونه سونیه  
 قسه ی قلهی دهری خه یه به دهست نهو حیدره — ناکه م  
 به دلدا یادی نهو به حه نه گهر بی دته جۆلانه (٧١)

---

(٦٨) واته بلخی تا ترسۆکان و نهوانه ی که به بییر ناپاکن خو یان بشارنه وه ، چونکه توبه توبه ی امامی علی به که شیری مهیدانه .

(٦٩) به کامین : به کام . قلب الاسد : نازناوی «رتشارد» ی پاشای ئینگلیزه که له جهنگی سهلیبی دا جهنگیوه له گهل سهلاحه الدینا ، وه پر به دل له سهلاحه الدین ترساوه . واته به کام زورو زاتیکه وه ، به کیک بتوانی باسی زورو زاتی امامی علی بکات ؟ نهو امامی علی بهی که دلی شیر له بهریا لهرزیوه ، وهك لهرزینی دلی ریشارد له بهرانبهری سهلاحه الدینا .

(٧٠) واته نهو شهوی که بی پرواکانی مهککه بریاری کوشتنی پیغمبر ، وه به شیری پروته وه دهوری مالیان دا ، پیغمبرو نه بوو به کریش بریاران دا که نهوشه وه له شاری مهککه دهرجن ، وه کوچ بکهن بۆ مدینه ، امامی علی نهوشه وه له چیگه ی پیغمبر نوست تا به یانی .

(٧١) له سالی ٦٢٨م دواي صلحی حدیبیه به پانزه رۆژ پیغمبر چوه سهر

خه لانی (لافتی) ئەم شان ، خه لانی (هل اتی) ئەو شان  
 نیشانی شانی شانی شان به ئەو شانه ، به ئەم شانه (۷۲)

«خبیر» که قایم ترین شوین ، وه زۆر قه‌لای گه‌وره‌ی تیابوو ، یه‌که‌م‌جار ئه‌بووبه‌کری نارد بۆسه‌ر یه‌کیک له‌ قه‌لکانی که بیگرئ ، به‌لام بۆی نه‌گیراو گه‌رایه‌وه ، له‌پاشا عومهری نارد ئه‌ویش گه‌رایه‌وه ، ئنجا امامی علی نارد به‌ به‌یاختی‌که‌وه ، وه پێی فهرموو بڕۆ تا خوا قه‌لاکه‌ت بۆ ئه‌کاته‌وه ، که امام نزیک‌که‌وته‌وه جه‌نگ که‌رانی ناو قه‌لاکه‌ بۆی هاته‌نه‌ دهره‌وه ، وه ده‌ست‌کرا به‌ جه‌نگ ، جووله‌که‌یه‌ک شیرینی داوه‌شان بۆ امام قه‌لغانه‌که‌ی له‌ ده‌ست په‌ریی ، امام دهره‌وازه‌ی قه‌لاکه‌ی دهره‌یناو کردی به‌ قه‌لغان بۆ خۆی ، ئه‌و دهره‌وازه‌یه‌ی دانه‌نا ، وه به‌ ده‌ستی راستی جه‌نگی ئه‌کرد تا سه‌رکرده‌ی قه‌لاکه‌ کوژرا ، وه قه‌لاکه‌ی بۆ کرایه‌وه ، ئنجا دهره‌وازه‌که‌ی کرد به‌ پردو مسلمانه‌کان به‌سه‌ریا ئه‌په‌رینه‌وه بۆ ناو قه‌لاکه‌، ههر به‌وپه‌نگه‌ تا هه‌موو قه‌لکان گیران . واته‌ باسی هه‌لکه‌ندنی دهرگای خه‌یبه‌ر به‌ده‌ستی امامی علی ناکه‌م ، چونکه‌ به‌ باسه‌که‌ی مه‌ردوم دیته‌ له‌زه .

[illegible]



فدات بم ناقة سواری ابن عمی احمدی مختار  
که بچ تو خانه ویرانه نهك ئیرانه چ ئیرانه (۷۳)

علی ئینسانی عهینهینه ، علی بابی حهسه نهینه  
علی بابی مدینهی علمه نهك ههر بابی ئهم دوانه (۷۴)

أسدُ الله الغالبُ علی ابن ابی طالب  
عزیز نالیم وهکو چانه ، دلّی جان الفی ئیو چانه (۷۵)

دئ ، وهك جارن كولیره كانی بۆ ئه نیرن ، وه بهوجۆره سچ پۆژ به پۆژوو  
ئهن به بچ ئیفتارو پارشیو ، ئنجا به سرووش ئهم ئایه تانه دینه خواره وه  
بۆ پیتفه مبه ، وه پیرۆز بابی لئ ئه کرئ له لایهن فریشتهی سرووشه وه  
له سه ر باشی کهس وکارو ئه هل و به یتى ئه فهرموئ : «یوفون بالنذر ،  
ویخافون یوما کان شره مستطیرا ، ویطمعون الطعام - علی حبه - مسکینا  
ویتیمما واسیرا ...» واته ئه وی بریاری بدهن (له چاکه) ئه یکه ن ، وه له  
پۆژیک ئه ترسن (وهك پۆژی دواى بچ) که به دیو سهختی به کهی هه موو  
خراپیک ئه گریته وه ، وه خواره مهنی دهرخواردی هه ژاران و هه تیوان و  
دیبلان ئه دهن ، با خۆشیان هه زی لئ بکه ن . نیشان : شتیکی جوانه  
هتندئ پیای سهر بازی دهوله تی له خۆی ئه دات بۆ دهرکه وتنی پایه ی  
سهر بازی تی . شان : ووتیه کی عه ره بی به به مانا پایه یه . شان : ئیسقانی  
راست و چه پی خوار مل که ههر دوو قۆلی پتیه به نده . شا : گه وه ی  
دهوله تیکه که نه گۆرپئ ، وه له دواى خۆی کۆری له جئى دابنیش .

(۷۳) ناقة : حوشر . ابن عمی احمدی مختار : واته ئامۆزای پیتفه مبه .  
ئیرانه : ئه و شوینه یه که تۆی تیا بییت ، واته به بچ تو ههر ئیره ویران  
نی به ، به لکو خاکی ئیرانیش ههر ویرانه .

(۷۴) ئینسان : بیبیله ی چاو ، واته علی بیبیله ی هه ردوو چاوه . حه سه نه ین :  
هه زه رته ی حه سه ن و حه سه ین . بابی مدینه ی علمه : له پیتشه وه ووتمان  
که پیتفه مبه دهر باره ی امامی علی فهرموویه تی : «انا مدینه العلم و علی  
بابها» واته من شارى زانیین و علی دهر گای ئه و شاره یه .

(۷۵) واته ئه ی ئازیز نالیم علی خۆشه ویسته وهك گیان ، به لکو دلّی گیان و  
ئهلّی ناو راستی گیانه .

نی به شمشیر و شیر الا علی و ذوالفقاری بهس  
 عهجهب لهم شیری بهرانه ، زهی لهم شیری غهرا نه (۷۶)  
 نی ههر شیری شههی شیر و نی ههر شمشیری شاهی شیر  
 چ شیری ذوالفقار ئاخر ، چ شیری شیری غهرا نه (۷۷)  
 علی به حوبی عنوانی صحیفه و نامه ی ئیمانه  
 به تهحریمی بلی خاکی ، به تهعریضات و ئیمانه (۷۸)  
 (صدف) بۆ (صلبی) حیدر نه سلی احمد دانهی گهوههر  
 دو دورهی فاطمه و حیدر بهکی بهک دوری بهکدانه (۷۹)

## پارانهوه

مهزده ئابرووم یارهه به ئابی رووی بنی زههرا  
 من ئهرجی ئابرووی خۆم رشت له بۆ بهک نانو دوو نانه (۸۰)

- 
- (۷۶) بهران : ووته بهکی فارسی به ، بهمانا زۆر پرنده . زهی : فارسی به بهمانا  
 خۆش . غهرا نه : شیر و پرنده به که که رقی هستاین و بنرکینن .
- (۷۷) بهزدان : خوی گهوره ، واته ئهم شیره - که امامی علی به - وه نه بچ ههر  
 شای شیران بچ ، وه ئهم شمشیره - که ذوالفقاره - ههر شای شیران  
 بچ ، چ شیری ئه بچ به ذوالفقار و چ شیری ئه بچ به شیری بهزدان .
- (۷۸) عنوان : سهرباس . صحیفه : پهڕه ی نامه . تصریح : ووتنی شت به  
 بچ پهڕه . تهعریض : ووتنی شت لهلاوه . ئیما : ووتنی شت لهژیر  
 پهڕه وه . نه : واته به تهعریض مه یلن .
- (۷۹) صدف : پۆرکی لوعو و مرواری . صلب : پشت . نهسل : نهوه ،  
 واته نهوه ی پیغه مبهه - که حهزرتی فاطمه به - بوو به پۆرگ بۆ ئهو  
 دڤه ئاوه ی که له پشتی امامی علی دا بوو ، که وهک دانهی گهوههر و ابوو ،  
 ئنجا گهوههری فاطمه و حیدر ههرجاریکیان بوو به دوریکی بهکدانه  
 که حهزرتی حهسن و حهسینه .
- (۸۰) واته خوا به به حورمهتی ئابرووی کورانی فاطمه ی زههرا ئاگاداریم بکهو  
 ئابرووم مه به .

آلهی نیم ئه گهرچی من حهریفی شعرو ئه هلی بهیت  
 به بهیتیم لی قبول فهرموو ، له بهر ئهم ئه هلو بهیتانه (۸۱)  
 چ ئه هلی ئه هلی ته بجیل و جهلیل و مه دحه تی جبریل  
 چ ئه هلی حویان حه بی عه لاجی زوعفی ئیمان (۸۲)  
 چ بهیتی خانه ی ئازادی و هکو بهیت العتیقی حه ق  
 چ بهیتی خانه ی شادی و هکو جی و هصلی جانه (۸۳)  
 چ بهیتی مه جمعی عصمه ت مطافی زومره ی قدسی  
 چ بهیتی مه رجعی حه شمه ت که سه د دارای ده ریان (۸۴)  
 له ههرجی به که مین بهنده و اکه ئیزیکی ده ری ده رکه وت  
 چ چیگه ی خان و خاقانه ، چ یارای حوورو غلمان (۸۵)  
 فیدای ئهو صاحبی بهیته م به آهل و بهیته وه فهرمووی  
 میسالی ئه هلو بهیتی من سه فینه ی نوح و طوفانه (۸۶)

- 
- (۸۱) حهریف : هاوپی شه . بهیت : مه بهست له بهیت لیره دا شیعه . ئهم  
 ئه هلو بهیتانه : مه بهست حه زره تی فاطمه و علی و حه سه ن و حه سینه .  
 (۸۲) (تجیل) مه ردوم به گه وره پاگرتن . (جلیل) گه وره . مه دحه تی جبریل :  
 مه دحی جبریل . (حَبَّیان) : محه به تیان . حه بی عه لاجی ضعی ئیمان :  
 واته محه به تی ئه هلو بهیتی پیغه مبه ره ده رمانه بۆ لاوازی ئیمان .  
 (۸۳) خانه ی ئازادی : واته خانه یه که که دهستی له ژیر باری کهسانی به خوا  
 نه بی ، وه ئازادو سه ره بهست و سه رفرازه وه که خانه ی خوا که که عبه یه ،  
 که ئه و خانه یه ش خانه ی پیغه مبه ره .  
 (۸۴) مطافی زمهری قدسی : واته طوافگاهی هه موو فریشته ی ئاسمانه .  
 دارا : له قه بی چهند که سیتکن له پاشایانی کونی ئیران . ده ربان : قاپی به وان .  
 (۸۵) که مین بهنده : بچو کترین خزمه تکار . که نیز : کارکه ری زیخریده . خان :  
 ووته ی ریزه به هیندی که س ئه ووتری وه که محمود خان ، کریم خان .  
 خاقان : ووته یه که به هه موو پاشایه که ئه ووتری . یارا : شایسته .  
 (۸۶) صاحبی بهیت : پیغه مبه ره . سه فینه ی نوح طوفانه : واته چۆن  
 ئه وانیه ی ده ستیان به سه فینه ی نوح گرت له توفان رزگاریان بوو ،

که سځ له م فولکه دا جځی گرت ، به لی نعم النجاتی گرت  
که سځ دهستی که لی به ردا غه ریقی گیزی (عصیانه) (۸۷)

برا له م که شتی به هر که س پرا دهستی پرا دهستی  
جهزای « تبّت یدا » کردن به به سته و به سته لیدانه (۸۸)

خوداوه ندا مه ده بهر با به ئاگر ئاپرووی خاکی  
به خشه عیب و نوقصانی بزرگی به م بزرگانه

له زه پراتی زبانداری هه چی زیړوڅو و حه یوانه  
سه د ئه فلاکو و زه مین پر بی نه کو هر ئه م مه کانه

زبانی هر به کتی ته نها هه چی باقی ئه لین بیللی  
به هر طه رفه و ، دهقیقه و ، دم ، به هر له حزه و ، به هر ئانه

چوار به یتی که سه رله و حه ی قصیده م بوو قسه ی دم بوو  
به سوژی دل مکره ر که ن ، ئه مانه و ، چی موسلمانه (۸۹)

---

هه رچیش ده ست به اهل و به یتی پیغه مبهرو هاوړی بانی پیغه مبهرو بگری  
له یوژی دواپی دا یزگاری ئه بیج .  
(۸۷) فلك : که شتی .

(۸۸) برا دهستی : واته دهستی لی بهر بوو . برا دهستی : واته دهستی له بنا  
قرتا . جهزای (تبّت یدا) کردن : واته پیی بلّیت له ناوچن دوو  
ده سته ، وه کو خوا به ابولهبی مامی پیغه مبهرو ووت له کاتیکا که بانگی  
کرد بو برواهیتان و بروای نه هیتا .

(۸۹) واته تا چند گیان له بهر هه به له سه ر زه و بی له ووشکانی و له ده رباو له  
خه وایا ، سه د ئه ونده ی تر له ئه فلاکو و زه مین پر بی له گیان له بهران ،  
وه به هه موولایه کیان چهنده ئه لین ، هر تاقه به کیکیان به ته نیا به قه د  
هه موولایه کیان بلّج . طرفه : چاو لیکنان . دهقیقه : شه ست چرکه .  
دم : کاتیک . لحظه : چاو تروکاتیک . ثان : ئه وساته به که تو ی تیابت ،  
نجا ئه مانه هه موو ئه و چوار شیعرانه بلّینه وه که سه رته ی چه کامه که م  
بی دامه زرانده وه ، وه گه وړه ترین سلاواته که له سه ر دیداری پیغه مبهرو  
ئالو اصحابی دراوه .

له چارو خهرمه نى فضل و كه مالى ( محوى ) يا خاكى  
خه ريكى خاكه روپه و گول ده چينې دانه موورانه (۹۰)

نعتى احمدى فرموو ، نه مامى سهرمه دى هه لناشت  
منى خاكى كه ريم دايم له ده وري باخه وانا نه (۹۱)

سروشك ئاوو موژه په رژين ، نوميدى دل چ غونچه گول  
به چاو چاوديرى وهك بلبل بكه م هم ته رزه باخه

تعالى الله چ دهقانه ، جهزاي غفران و رضوانه  
نهمه رخور بين خودا نيمه ش له ساپه ي هم نه مامانه (۹۲)

---

(۹۰) چار : چيگاي هه موو دانه ويله يه كه دروايسته وه . خاكه رو : كوكردنه وه  
خهرمانه له دواي هه لكرتنى . گول ده چينې دانه موورانه : واته وهك دانه ي  
دهمى ميرووله ، هم چوار شيعرى دواي يه له نسخه ي ژماره (۲) دا نيين .

(۹۱) نعت : جمعي نعتى به مانا وه صفى شتيكه به چاكى . سهرمه دى :  
ووته يه كي عه ره بى به به شتيك نه ووترئ كه نه به دى بى . هه لناشتن :  
ناشتن ، واته هم چه كامه يه م ووت له نعتى پيغه مبه را ، وه چند نه ماميكى  
نه به ديم بو خوم ناشت تا گه وره بين ، وه له روژى دواي دا به ريكي  
شيرين و خوشم بو بگرئ كه شه فاعه تي پيغه مبه ره « دروودى خواي لى  
بى » .

نجا هم نه مامانه ئاو نه دم به فرميسكى اخلاص ، وه به برژانگى چاو  
به رژينى بو نه كه م و چاوديرى نه كه م ، بوته وه ي له جياتى غونچه گولم  
بو بگرئ ، نوميدى دلم بيتنه دى كه شه فاعه تي پيغه مبه ره .

(۹۲) تعالى الله : نامه خوا . دهقان : تووكه رى كشتيار ، واته نامه خوا خاكى  
چ كشتياريكى ئاوديره ، كه وا نعتى محمدى نه لئ و نه مامى نه به دى  
نه نيژئ ، وه به برژانگى چاو په رژينى بو نه كات و به فرميسك ئاوى نه دات ،  
ساخوا به گه وره بى و ميه ره بانى خوى به ره كه يم بو بيتنه دى ، وه له ساپى  
هم نه مامانه وه نيمه ش به به رى كرده وه ي خومان بگه ين .